

ADATH SHALOM Medium sized TORAH

LEARNING AID

Festivals and Special Occasions

NB NB NB NB

The images in the right columns are all from the medium sized Torah.

The portion to be read is in bold in the left column. Some portions extend beyond one page.

A number of festivals use the same reading from Pinchas. These are gathered together in the last section of this document. The specific verses for each day are listed at the start of that section.

The term 'first reading' refers to the reading from the first Torah we are using that day (usually the small Torah). The term 'second reading' refers to the reading from the second Torah we are using that day (usually the medium Torah).

TABLE OF CONTENTS

Shabbat Rosh Hodesh second reading – BaMidbar Pinchas 28:9-15 3

Rosh Hashanah Day 1 first reading – B’Reshit Vayera 21:1 – 34 4

Rosh Hashanah Day 1 second reading – BaMidbar Pinchas 29:1 - 6 7

Rosh Hashanah Day 2 first reading – B’Reshit Vayera 22:1 – 24 8

Rosh Hashanah Day 2 – 2nd reading – BaMidbar Pinchas 29:1 – 6 10

YK morning 1st reading – Vayikra Aharei Mot 16:1 - 34..... 11

YK morning 2nd reading – BaMidbar Pinchas 29:7 - 11..... 14

YK afternoon – VaYikra Aharay Mot 18:1 - 30 15

YK afternoon alternate reading VaYikra Aharay Mot 19:1 - 18 16

Succot 1 - 1st reading – VaYikra Emor 22:26 – 23:44 17

Succot intermediate shabbat - 1st reading – Shmot Ki Tissa 33:12 – 34:26..... 21

Simchat Torah - 1st reading – Dvarim Zot haBracha 33:27 – 34:12 23

Simchat Torah 2nd reading – Bereshit Bereshit 1:1 – 2:3 24

Chanukah Day 1 to day 7 (consult luach/gabbai for each day) – BaMidbar Naso 7:1 – 7:53..... 26

Chanukah Day 8 – BaMidbar Naso/Behaalatcha 7:54 – 8:4 29

Shabbat Shekalim (2nd reading) – Shmot Ki Tisa 30:11 - 16..... 32

Shabbat Zahor (2nd reading) – Dvarim Ki Tetze 25:17 - 19..... 33

Shabbat Parah (2nd reading) – Bamidar Hukkat 19:1 – 22 34

Shabbat haHodesh (2nd reading) – Shmot Bo 12:1 - 20 36

Pesach 1 (1st reading) – Shmot Bo 12:21 - 51 38

Pesach 7 (1st reading) – Shmot Beshalach 13:17 – 15:26 40

Shavuot 1 (1st reading) – Shmot Yitro 19:1 – 20:22 46

Other readings from BaMidbar Pinchas 28:16 – 30:1..... 49

BaMidbar Pinchas 28:16 – 30:1 50

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשיריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ועשירית האיפה סלת למנוחה בלילה בשמן כתית רביעת ההין עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנוחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנוחה בלילה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה ובראשי חודשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ושלשה עשרנים סלת מנוחה בלילה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנוחה בלילה בשמן לאיל האחד ועשרון עשרון סלת מנוחה בלילה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה ונסכיהם וצ' ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חודש בחדשו לחודשי השנה ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו ובחודש הראשון בארבעה עשר יום לחודש פסח ליהוה ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנות אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם ומנוחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וביום הבכורים בהקריבכם מנוחה חודשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו

28:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשיריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האיפה סלת למנוחה בלילה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד תעשה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנוחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנוחה בלילה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: 11 ובראשי חודשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 12 ושלשה עשרנים סלת מנוחה בלילה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנוחה בלילה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרון עשרון סלת מנוחה בלילה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חודש בחודשו לחודשי השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: 16 ובחודש הראשון בארבעה עשר יום לחודש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: 19 והקרבנות אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: 20 ומנוחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: 25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנוחה חודשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:

ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה ותהרין
 שתי בנות לוט מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא
 שמו מואב הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם
 הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
 עד היום ויסע משם אברהם
 ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר
 ויאמר אברהם אלי שרה אשתו אחתי הוא וישלח
 אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים
 אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הלא מת על
 האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל ואבימלך
 לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג
 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
 אחי הוא בתם לבבי ובנקיין כפי עשיתי זאת ויאמר
 אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כיבתם לבן
 עשיתי זאת ואני עשן גם אנכי אותך מחטוי לי על
 כן לא נתתיך לנגע אליה ועתה השב אשת האיש כי
 נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע
 כי מות תמות אתה וכל אשר לך וישכם אבימלך
 בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
 האלה באזניהם וייראו האנשים מאוד ויקרא
 אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
 חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
 גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
 הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
 במקום הזה והרגוני על דברי אשתי וגם אמנה אחתי
 בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי
 כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
 זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר
 לבוא שמה אמרי לי אחי הוא ויקח אבימלך צאן ובקר
 ועבדים ושפוחות ויתן לאברהם וישב לו את
 שרה אשתו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
 בטוב בעיניך שבו ולשוה אמר הנה נתתי אלף כסף
 לאחייך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך
 ואת כל נכחות ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
 אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו
 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על
 דבר שרה אשת אברהם ויהוה
 פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
 כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
 למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם
 את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

ובקמה: 36 ותהרין
 שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלד הבכירה בן ותקרא
 שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: 38 והצעירה גם
 הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
 עד היום: 20:1 ויסע משם אברהם
 ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:
 2 ויאמר אברהם אלי שרה אשתו אחתי הוא וישלח
 אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: 3 ויבא אלהים
 אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הלא מת על
 האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: 4 ואבימלך
 לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג:
 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
 אחי הוא בתם לבבי ובנקיין כפי עשיתי זאת: 6 ויאמר
 אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבך
 עשית זאת ואני עשן גם אנכי אותך מחטוי עלי
 כן לא נתתיך לנגע אליה: 7 ועתה השב אשת האיש כי
 נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע
 כי מות תמות אתה וכל אשר לך: 8 וישכם אבימלך
 בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
 האלה באזניהם וייראו האנשים מאוד: 9 ויקרא
 אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
 חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
 גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: 10 ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
 הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
 במקום הזה והרגוני על דברי אשתי: 12 וגם אמנה אחתי
 בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: 13 ויהי
 כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
 זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר
 לבוא שמה אמרי לי אחי הוא: 14 ויקח אבימלך צאן ובקר
 ועבדים ושפוחות ויתן לאברהם וישב לו את
 שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
 בטוב בעיניך שבו: 16 וילשנה אמר הנה נתתי אלף כסף
 לאחייך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך
 ואת כל נכחות: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
 אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו:
 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על
 דבר שרה אשת אברהם: 21:1 ויהוה
 פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
 כאשר דבר: 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
 למועד אשר דבר אתו אלהים: 3 ויקרא אברהם
 את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק:

וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים
כאשר צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה
בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי
אלהים כלהשמע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה כילדתי בן לזקני ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את
יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם
בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ידע
בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך
זרע וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלמה
ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן החמת
ותשלך את הילד תחת אחד השיחים ותלך ותשב
לה מנגד הרוק כמשחוי קשת כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ורבתך
וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי
כי שמע אלהים אל קול הנער כאשר רוא שם
קומי שאי את הנער והזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את
הנער ויהי אלהים את הנער ויגדלו וישב במדבר
ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה ויאמר אברהם
אנכי אשבע והוכיז אברהם את אבימלך על
אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם
אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית ויצב אברהם את שבע
כבשת הצאן לבדה ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה

4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים
כאשר צוה אתו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה
בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה לי
אלהים כלהשמע יצחק לי: 7 ותאמר מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה כילדתי בן לזקני: 8 ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את
יצחק: 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם
בני עם יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ידע
בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך
זרע: 13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא: 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלמה
ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן החמת
ותשלך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב
לה מנגד הרוק כמשחוי קשת כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ורבתך:
17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי
כי שמע אלהים אל קול הנער כאשר הוא שם:
18 קומי שאי את הנער והזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו: 19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את
הנער: 20 ויהי אלהים את הנער ויגדלו וישב במדבר
ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים:

22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: 24 ויאמר אברהם
אנכי אשבע: 25 והוכיז אברהם את אבימלך על
אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם
אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע
כבשת הצאן לבדה: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה:

וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שִׁבְעַת כְּבֹשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר
 תִּהְיֶה לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת הַבָּאָר הַזֹּאת עַל כֵּן
 קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם
 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבִּימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר
 צָבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע אִישׁ־
 בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם בִּשְׁשֵׁם יְהוָה אֶל עוֹלָם וַיִּגְר
 אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים
 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסוּ אֶת אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי וַיֹּאמֶר קוּ נָא אֶת
 בְּנֶךְ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל
 אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הָהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בִּבְקָר וַיִּזְכָּשׁ
 אֶת חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֵה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
 לוֹ הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׁאֵל אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו
 וַיִּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו
 שִׁבּוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמורִם וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נֹלֶכֶה עַד כּוֹ
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֵצִי
 הָעֲלֹה וַיִּשֶׁם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ אֶת הָאֵשׁ
 וְאֶת הַמֵּאכֶלֶת וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחֲדוֹ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל
 אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיֵּה הַשֵּׁה לַעֲלֹה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ הַשֵּׁה לַעֲלֹה בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחֲדוֹ: 9 וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים
 וַיִּכֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹף אֶת-הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׁם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל
 לַעֲצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יִדְּוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֵּאכֶלֶת
 לַשְׁחִט אֶת-בְּנוֹ: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָדָּה יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח
 יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־
 יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחִידְךָ
 מִמֶּנִּי: 13 וַיִּשְׂאֵל אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וַיִּלְכֵּהוּ אֵיל אַחֵר
 נֶאֱתַן בַּסִּבָּה בְּקִרְגָּיו וַיִּלָּךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בְּנוֹ: 14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה וַיִּרְאֵהוּ אֲשֶׁר יָאֵמַר הַיּוֹם בְּתֵר יְהוָה יִרְאֵה:
 15 וַיִּקְרָא מִלֵּאָדָּה יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם:
 16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחִידְךָ:
 17 כִּי־בִרְךָ אֲבִיכָּה וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת-זֶרְעֲךָ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל-שָׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֲךָ
 אֶת שְׁעַר אֵיבָיו וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֲךָ כָּל־גּוֹי הָאָרֶץ
 עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְי וַיִּשָּׁב אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו

30 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבֹשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר
 תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת-הַבָּאָר הַזֹּאת: 31 עַל-כֵּן
 קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם:
 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבִּימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר־
 צָבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: 33 וַיִּטַּע אִישׁ־
 בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא-שָׁם בִּשְׁשֵׁם יְהוָה אֶל עוֹלָם: 34 וַיִּגְר
 אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים:
 22:1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסוּ אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 2 וַיֹּאמֶר קוּ נָא אֶת
 בְּנֶךָ אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֵּת אֶת-יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל־
 אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הָהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: 3 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בִּבְקָר וַיִּתְכַּשֵּׁ
 אֶת-חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֵה וַיִּקַּם וַיֵּלָךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר־
 לוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׂאֵל אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו
 וַיִּרְאֵהוּ אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק: 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו
 שִׁבּוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמורִם וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נֹלֶכֶה עַד-כּוֹ
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצִי
 הָעֲלֹה וַיִּשֶׁם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ
 וְאֶת-הַמֵּאכֶלֶת וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחֲדוֹ: 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
 אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיֵּה הַשֵּׁה לַעֲלֹה: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ הַשֵּׁה לַעֲלֹה בְנִי וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחֲדוֹ: 9 וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים
 וַיִּכֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹף אֶת-הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׁם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל
 לַעֲצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יִדְּוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֵּאכֶלֶת
 לַשְׁחִט אֶת-בְּנוֹ: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָדָּה יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח
 יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־
 יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחִידְךָ
 מִמֶּנִּי: 13 וַיִּשְׂאֵל אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וַיִּלְכֵּהוּ אֵיל אַחֵר
 נֶאֱתַן בַּסִּבָּה בְּקִרְגָּיו וַיִּלָּךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בְּנוֹ: 14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה וַיִּרְאֵהוּ אֲשֶׁר יָאֵמַר הַיּוֹם בְּתֵר יְהוָה יִרְאֵה:
 15 וַיִּקְרָא מִלֵּאָדָּה יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם:
 16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחִידְךָ:
 17 כִּי־בִרְךָ אֲבִיכָּה וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת-זֶרְעֲךָ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל-שָׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֲךָ
 אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: 18 וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֲךָ כָּל־גּוֹי הָאָרֶץ
 עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְי: 19 וַיִּשָּׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו

והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בנו
 בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
 האחד שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון
 לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים
 אחד לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנוזרו
 תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם
 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחוח
 ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים
 לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים ושעיר עזים אחד וזטאת לכפר עליכם
 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה
 ליהוה
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם
 את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם
 עולה ליהוה ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון
 לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים
 אחד וזטאת מלבד וזטאת הנפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם
 עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וזמנתם זמנ
 ליהוה שבעת ימים והקרבתם עולה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים
 לאיל האחד לשני האילים ועשרון עשרון
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר
 עזים אחד וזטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה
 וביום השני פרים
 בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר עזים אחד וזטאת מלבד עלת התמיד

27 והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני
 בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
 האחד שני עשרונים לאיל האחד: 29 עשרון
 עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים
 אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו
 תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:
 29:1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עולה לריח ניחוח
 ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים
 לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים: 5 ושעיר עזים אחד וזטאת לכפר עליכם:
 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה
 ליהוה: 7 ובעשור לחדש
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם
 את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם
 עולה ליהוה ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר שני עשרונים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 ושעיר עזים
 אחד וזטאת מלבד וזטאת הכפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם: 12 ובחמשה
 עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וזמנתם זמנ
 ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עולה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים
 לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עשרון
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושעיר
 עזים אחד וזטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: 17 וביום השני פרים
 בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים: 18 ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 19 ושעיר עזים אחד וזטאת מלבד עלת התמיד

וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שִׁבְעַת קַבֵּשׁתָּ תִקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר
 תְּהִי־לִי לַעֲדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת־הַבָּאָר הַזֹּאת עַל כֵּן
 קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם
 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבִּימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר
 צִבְאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע אֲשֶׁר־
 בִּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם־בֵּשֶׁם יְהוָה אֱלֹהֵי עֹלָם וַיִּגְר
 אֲבֵרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים
 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסוּ אֶת אֲבֵרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי וַיֹּאמֶר קֵץ נָא אֶת
 בְּנִךְ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת אֶת יִצְחָק וְלֹךְ לְךָ אֶל־
 אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הָהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֶיךָ וַיִּשְׁכֵּם אֲבֵרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחְבֹּשׁ
 אֶת חֲמֹרֹו וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
 לוֹ הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׁאֵא אֲבֵרָהָם אֶת עֵינָיו
 וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרֹחַק וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֵל נַעֲרָיו
 שִׁבּוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמֹור וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נֹלֶכֶת עֹד כֹּה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁכַּח אֲלֵיכֶם וַיִּקַּח אֲבֵרָהָם אֶת עֵצִי
 הָעֹלָה וַיִּשֶׁם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת הָאֵשׁ
 וְאֶת־הַמֵּאֲכָלֹת וַיֵּלֶכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחֲדָם וַיֹּאמֶר יִצְחָקֹאל
 אֲבֵרָהָם אֲבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִי־הַשֵּׁד לַעֲלֹה וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הֵשֶׁה לַעֲלֹה בְנִי וַיֵּלֶכּוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחֲדָם וַיִּבְאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים
 וַיִּבֶן שָׁם אֲבֵרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל
 לַעֲצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אֲבֵרָהָם אֶת־יִדּוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמֵּאֲכָלֹת
 לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאֶךְ יְהוָה מֶ־הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל־יִשְׁחָק
 יְדֹךָ אֶל־הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעֲשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עֵתָה יְדַעְתִּי כִּי־
 יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ
 מִמֶּנִּי: 13 וַיִּשְׁאֵא אֲבֵרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר
 נֹאֲחָז בִּסְבָּךְ בְּקֶרְנָיו וַיִּלָּךְ אֲבֵרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בְּנוֹ: 14 וַיִּקְרָא אֲבֵרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה וַיִּרְאֶה אֲשֶׁר נֶאֱמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה:
 15 וַיִּקְרָא מֶלֶאֶךְ יְהוָה אֶל־אֲבֵרָהָם שְׁנֵית מֶ־הַשָּׁמַיִם:
 16 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ:
 17 כִּי־בִרְךָ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֻבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכִחֹזֶל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת שְׁעַר אֵיבָיו וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ
 עֲקֵב אֲשֶׁר שִׁמְעֶתָ בְּקִלְי וַיִּשָּׁב אֲבֵרָהָם אֶל נַעֲרָיו

130 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שִׁבְעַת קַבֵּשׁתָּ תִקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר
 תְּהִי־לִי לַעֲדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת־הַבָּאָר הַזֹּאת: 31 עַל־כֵּן
 קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם:
 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבִּימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר־צִבְאוֹ
 וַיֵּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: 33 וַיִּטַּע אֲשֶׁל
 בִּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שֵׁם בֵּשֶׁם יְהוָה אֱלֹהֵי עֹלָם: 34 וַיִּגְר
 אֲבֵרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים:
 22:1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסוּ אֶת אֲבֵרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי: 2 וַיֹּאמֶר קֵץ־נָא אֶת
 בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֵּת אֶת־יִצְחָק וְלֹךְ־לְךָ אֶל־
 אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הָהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךָ: 3 וַיִּשְׁכֵּם אֲבֵרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחְבֹּשׁ
 אֶת־חֲמֹרֹו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־
 לוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׁאֵא אֲבֵרָהָם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֹחַק: 5 וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֵל־נַעֲרָיו
 שִׁבּוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹור וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נֹלֶכֶת עַד־כֹּה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁכַּח אֲלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח אֲבֵרָהָם אֶת־עֵצִי
 הָעֹלָה וַיִּשֶׁם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ
 וְאֶת־הַמֵּאֲכָלֹת וַיֵּלֶכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחֲדָם: 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
 אֲבֵרָהָם אֲבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִי־הַשֵּׁד לַעֲלֹה: 8 וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הֵשֶׁה לַעֲלֹה בְנִי וַיֵּלֶכּוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחֲדָם: 9 וַיִּבְאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים
 וַיִּבֶן שָׁם אֲבֵרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל
 לַעֲצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אֲבֵרָהָם אֶת־יִדּוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמֵּאֲכָלֹת
 לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאֶךְ יְהוָה מֶ־הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל־יִשְׁחָק
 יְדֹךָ אֶל־הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעֲשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עֵתָה יְדַעְתִּי כִּי־
 יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ
 מִמֶּנִּי: 13 וַיִּשְׁאֵא אֲבֵרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר
 נֹאֲחָז בִּסְבָּךְ בְּקֶרְנָיו וַיִּלָּךְ אֲבֵרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בְּנוֹ: 14 וַיִּקְרָא אֲבֵרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה וַיִּרְאֶה אֲשֶׁר נֶאֱמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה:
 15 וַיִּקְרָא מֶלֶאֶךְ יְהוָה אֶל־אֲבֵרָהָם שְׁנֵית מֶ־הַשָּׁמַיִם:
 16 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ:
 17 כִּי־בִרְךָ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֻבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכִחֹזֶל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: 18 וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ
 עֲקֵב אֲשֶׁר שִׁמְעֶתָ בְּקִלְי: 19 וַיִּשָּׁב אֲבֵרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׁבּוּ אַבְרָהָם
בְּבְאֵר שֶׁבַע:

20 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
הִנֵּה יָלְדָה מִלְּפָה גַם-הוּא בָנִים לְנַחֲשׁוֹר אַחִיד: 21 אֶת-
עֵוִץ בְּכָרוֹ וְאֶת-בּוֹז אַחִיו וְאֶת-קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם:
22 וְאֶת-פֶּשֶׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-פִּלְגֶשׁ וְאֶת-יִזְדָּלָה וְאֶת-
בְּתוּאֵל: 23 וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת-רִבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יָלְדָה
מִלְּפָה לְנַחֲשׁוֹר אַחִי אַבְרָהָם: 24 וּפִילְגֶשׁוֹ וַיִּשְׁמָה
וְרֵאוּמָה וְתֹלַד גַּם-הוּא אֶת-טֹבַח וְאֶת-גָּחַם וְאֶת-
תַּחֲשׁ וְאֶת-מַעֲכָה:

23:1 וַיְהִי לַחַיִּי שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע
שָׁנִים שְׁנֵי חֲמִי שָׁרָה: 2 וַתָּמָת שָׁרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע
הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׁרָה
וּלְבִכְתָּה: 3 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיִּדְבֹּר אֶל-בְּנֵי-
חֵת לֵאמֹר: 4 גֵּר-וַתּוֹשֶׁב אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזָת-
קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלִּפְנֵי: 5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חֵת אֶת-
אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 6 שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה
בְּתוֹכָנוּ בְּמִבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת-מִתְּךָ אִישׁ מִמָּנּוּ
אֶת-קֶבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִמָּנָה מִקֶּבֶר מִתְּךָ: 7 וַיָּקָם אַבְרָהָם
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַעֲם-הָאֶרֶץ לְבְנֵי-חֵת: 8 וַיִּדְבֹּר אִתָּם לֵאמֹר
אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת-מִתִּי מִלִּפְנֵי שְׁמַעְנוּ
וּפִגְעוּ-לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן-צֹחַר: 9 וַיִּתֵּן-לִי אֶת-מַעֲכָה
הַמִּכְפֹּלָה אֲשֶׁר-לּוֹ אֲשֶׁר בִּקְצָה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא
יְתֻנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזָת-קֶבֶר: 10 וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ
בְּנֵי-חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאֲזְנֵי בְנֵי-חֵת
לֵכָל בָּצִי שְׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר: 11 לֹא-אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי
הַשְּׂדֵה נְתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲכָה אֲשֶׁר-בּוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ
לְעֵינִי בְנֵי-עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מִתְּךָ: 12 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם-הָאֶרֶץ: 13 וַיִּדְבֹּר אֶל-עֶפְרוֹן בְּאֲזְנֵי
עַם-הָאֶרֶץ לֵאמֹר אֲךָ אִם-אַתָּה לֹא שְׁמַעְנִי נְתַתִּי
כֶּסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מִתִּי שָׁמָּה: 14 וַיַּעַן
עֶפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 15 אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ
אַרְבַּע מֵאָה שְׁקֶל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינָה מֵה-הוּא וְאֶת-
מִתְּךָ קֶבֶר: 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאֲזְנֵי בְנֵי-
חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לִסְחָר: 17 וַיָּקָם
שָׂדֶה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמִּכְפֹּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא
הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲכָה אֲשֶׁר בּוֹכֵל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה
אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֹל סְבִיב לְאַבְרָהָם לְמִקְנֵה לְעֵינֵי בְנֵי-
חֵת בְּכָל בָּאִי שְׁעַר עִירוֹ וְאַחֲרֵי כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם
אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מַעֲרַת שְׂדֵה הַמִּכְפֹּלָה עַל-
פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיָּקָם הַשְּׂדֵה

וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׁבּוּ אַבְרָהָם
בְּבְאֵר שֶׁבַע

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
הִנֵּה יָלְדָה מִלְּכָה גַם הוּא בָנִים לְנַחֲשׁוֹר אַחִיד אֶת
עֵוִץ בְּכָרוֹ וְאֶת בּוֹז אֶחָיו וְאֶת קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם
וְאֶת כֶּשֶׁד וְאֶת חִזּוֹ וְאֶת פִּלְגֶשׁ וְאֶת יִזְדָּלָה וְאֶת
בְּתוּאֵל וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רִבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יָלְדָה
מִלְּכָה לְנַחֲשׁוֹר אֶחָיו אַבְרָהָם וּפִילְגֶשׁוֹ וַיִּשְׁמָה
וְרֵאוּמָה וְתֹלַד גַּם הוּא אֶת טֹבַח וְאֶת גָּחַם וְאֶת
תַּחֲשׁ וְאֶת מַעֲכָה

וַיְהִי לַחַיִּי שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע
שָׁנִים שְׁנֵי חֲמִי שָׁרָה וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע
הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד
לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּה וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיִּדְבֹּר
אֶל בְּנֵי חֵת לֵאמֹר וַתּוֹשֶׁב אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ
לִי אַחֲזָת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלִּפְנֵי וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת
אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לֹא שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים
אַתָּה בְּתוֹכָנוּ בְּמִבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת מִתְּךָ אִישׁ
מִמָּנּוּ אֶת קֶבְרוֹ לֹא יִכְלָה מִמָּנָה מִקֶּבֶר מִתְּךָ וַיָּקָם
אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַעֲם הָאֶרֶץ לְבְנֵי חֵת וַיִּדְבֹּר אִתָּם
לֵאמֹר אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת מִתִּי מִלִּפְנֵי
שְׁמַעְנוּ וַיַּעֲנוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעֲכָה
הַמִּכְפֹּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצָה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא
יְתֻנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזָת קֶבֶר וַעֲפְרוֹן יָשָׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאֲזְנֵי
בְּנֵי חֵת לֵכָל בָּאִי שְׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר לֹא אֲדֹנָי
שְׁמַעְנִי הַשְּׂדֵה נְתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲכָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ
נְתַתִּיהָ לְעֵינִי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מִתְּךָ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאֶרֶץ וַיִּדְבֹּר אֶל עֶפְרוֹן
בְּאֲזְנֵי עַם הָאֶרֶץ לֵאמֹר אֲךָ אִם אַתָּה לֹא שְׁמַעְנִי
נְתַתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת מִתְּךָ
שָׁמָּה וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לֹא אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי
אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף בִּינִי וּבִינָה מֵה הוּא
וְאֶת מִתְּךָ קֶבֶר וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאֲזְנֵי בְנֵי
חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לִסְחָר וַיָּקָם
שָׂדֶה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמִּכְפֹּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא
הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲכָה אֲשֶׁר בּוֹכֵל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה
אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֹל סְבִיב לְאַבְרָהָם לְמִקְנֵה לְעֵינֵי בְנֵי
חֵת בְּכָל בָּאִי שְׁעַר עִירוֹ וְאַחֲרֵי כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם
אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מַעֲרַת שְׂדֵה הַמִּכְפֹּלָה עַל
פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּקָם הַשְּׂדֵה

והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני
 בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
 האחד שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשיר
 לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים
 אחד לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנוחתו
 תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם
 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרועה יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחוח
 ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים
 לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים ושעיר עזים אחד וזמאת לכפר עליכם
 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה
 ליהוה
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם
 את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם
 עלה ליהוה ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשיר
 לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים
 אחד וזמאת מלבד וזמאת הכפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם
 עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וזמאתם ריח
 ליהוה שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים
 לאיל האחד לשני האילים ועשרון עשיר
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר
 עזים אחד וזמאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה
 וביום השני פרים
 בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר עזים אחד וזמאת מלבד עלת התמיד

27 והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני-
 בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
 האחד שני עשרונים לאיל האחד: 29 עשרון
 עשירון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים
 אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו
 תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:
 29:1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש
 יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחוח
 ליהוה פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-
 שנה שבעה תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים
 לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים: 5 ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם:
 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה
 ליהוה:
 7 ובעשור לחדש
 השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם וענייתם
 את-נפשותיכם כל-מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם
 עלה ליהוה ריח ניחוח פר בן-בקר אחד איל
 אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר שני עשרונים לאיל האחד: 10 עשרון עשירון
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 ושעיר-עזים
 אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם: 12 ובחמשה
 עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה
 לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו וזמאתם ריח
 ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני-בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים
 לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עשירון
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושעיר-
 עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה:
 17 וביום השני פרים
 בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-
 שנה ארבעה עשר תמימים: 18 ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 19 ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא
וכל אשר תשב עליו יטמא עד הערב וכל
יכבס בגדיו ורחץ במים יטמא עד הערב וכל
הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים יטמא עד הערב ואם על המשכב
הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו
יטמא עד הערב ואם שכב ישכב איש אתה
ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב
אשר ישכב עליו יטמא ואשה

כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או
כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה הוא כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה
וכל הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
יטמא עד הערב ואם טהרה מזובה וספרה לה
שבעת ימים ואמר תטהר וביום השמיני תקח
לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם
אל הכהן אל פתחו אהל מועד ועשה הכהן
את האחד חטאת ואת האחד עולה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם
את משכבי אשר בתוכם זאת תורת הזב ואשר
תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה והדור
בנדתה והזב את זובו לזכרו ולנקבה וראש
אשר ישכב עם טמאה

וידבר יהוה אל משה ואמר ימותו שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר
על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת
בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה כתנת כד קדש ילבש
ומכנסו בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יזגור
ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים
את בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל
יקחו שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתחו אהל מועד ונתן אהרן על

וכל אשר תשכב עליו יטמא: 21 וכל הנגע במשכבה
יכבס בגדיו ורחץ במים יטמא עד הערב: 22 וכל
הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים יטמא עד הערב: 23 ואם על המשכב
הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו
יטמא עד הערב: 24 ואם שכב ישכב איש אתה
ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב
אשר ישכב עליו יטמא: 25 ואשה

כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או
כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה הוא: 26 כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה:
27 וכל הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
יטמא עד הערב: 28 ואם טהרה מזובה וספרה לה
שבעת ימים ואמר תטהר: 29 וביום השמיני תקח
לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם
אל הכהן אל פתחו אהל מועד: 30 ועשה הכהן
את האחד חטאת ואת האחד עולה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: 31 והזרתם את בני-
ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם
את משכבי אשר בתוכם: 32 זאת תורת הזב ואשר
תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: 33 והדור
בנדתה והזב את זובו לזכרו ולנקבה ולאיש
אשר ישכב עם טמאה:

16:1 וידבר יהוה אל משה ואמר ימותו שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו: 2 ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל-
הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר
על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת:
3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה: 4 כתנת כד קדש ילבש
ומכנסו בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יזגור
ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים
את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל
יקחו שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:
6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו: 7 ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתחו אהל מועד: 8 ונתן אהרן על-

שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גֹּרְלוֹת גֹּרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגֹרֵל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל: 9 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חַטָּאת: 10 הַשְּׁעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַעֲזָאזֵל יַעֲמִד־תִּי לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה:
11 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
־לוֹ: 12 וְלָקַח מִלֹּא־הַמִּזְבֵּחַ גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֹּא חֲפָנָיו קִטְרֶת סָמִים דָּקָה
וְהֵבִיא מִבֵּית לִפְרָכֶת: 13 וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקִּטְרֶת אֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת וּלְקֹחַ מִדָּם הַפֶּר וְהִזְהָר
בְּאַצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכִּפֹּרֶת קִדְמָה וּלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת
יִזְהַ שְׁבַע־פַּעַמִּים מִן־הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ: 15 וְשָׁחַט אֶת־
הַשְּׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לִפְרָכֶת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָדָם
הַפֶּר וְהִזְהָר אֹתוֹ עַל־הַכִּפֹּרֶת וּלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת: 16 וּכְפָר
עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטָּאתָם וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֹתָם
בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: 17 וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶהוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבָאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי
בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל: 18 וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר
וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 19 וְהִזְהָר
עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שְׁבַע פַּעַמִּים וְטָהֲרוּ
וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 20 וְכֹלֶה מִכִּפֹּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׁעִיר
הַחֲזִי: 21 וְסָמָךְ אֶהֱרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
הַחֲזִי וְהִתְנוּדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
כָּל־פְשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ
הַשְּׁעִיר וְשַׁלַּח בִּיד־אִישׁ עֲתִי הַמִּדְבָּרָה: 22 וַיֵּשֶׁא
הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ גִּזְרֵה
וְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר: 23 וְכֹא אֶהֱרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבָאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וְהִנִּיחָם שָׁם: 24 וְרִחֹץ אֶת־בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה אֶת־עֲלָתוֹ וְאֶת־עֹלֹת
הָעֵם וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי הָעֵם: 25 וְאֵת חֶלֶב הַחַטָּאת
יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ: 26 וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר לַעֲזָאזֵל
יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְרִחֹץ אֶת־בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן
יָבוֹא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: 27 וְאֵת פֶּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁעִיר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
יֵוצֵא אֶל מוֹחֹץ לְמוֹזָנָה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת עֲרֵתָם

שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גֹּרְלוֹת גֹּרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגֹרֵל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חַטָּאת וְהַשְּׁעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַעֲזָאזֵל יַעֲמִד וְזִי לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה
וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לוֹ וּלְקֹחַ מִלֹּא הַמִּזְבֵּחַ גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֹּא חֲפָנָיו קִטְרֶת סָמִים דָּקָה
וְהֵבִיא מִבֵּית לִפְרָכֶת וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקִּטְרֶת אֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת וּלְקֹחַ מִדָּם הַפֶּר וְהִזְהָר
בְּאַצְבָּעוֹ עַל פְּנֵי הַכִּפֹּרֶת קִדְמָה וּלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת
יִזְהַ שְׁבַע פַּעַמִּים מִן הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ וְשָׁחַט אֶת
הַשְּׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהֵבִיא אֶת דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לִפְרָכֶת וַעֲשֵׂה אֶת דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָדָם
הַפֶּר וְהִזְהָר אֹתוֹ עַל הַכִּפֹּרֶת וּלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת וּכְפָר
עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם
לְכָל חַטָּאתָם וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֹתָם
בְּתוֹךְ טְמֵאתָם וְכֹל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבָאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי
בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל קֹהֶל יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וּלְקֹחַ מִדָּם הַפֶּר
וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִזְהָר
עָלָיו מִן הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שְׁבַע פַּעַמִּים וְטָהֲרוּ
וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹלֶה מִכִּפֹּר אֶת הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשְּׁעִיר
הַחֲזִי וְסָמָךְ אֶהֱרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
הַחֲזִי וְהִתְנוּדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת
כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ
הַשְּׁעִיר וְשַׁלַּח בִּיד־אִישׁ עֲתִי הַמִּדְבָּרָה וְנִשָּׂא
הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גִּזְרֵה
וְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר וְכֹא אֶהֱרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבָאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ
וְהִנִּיחָם שָׁם וְרִחֹץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת עֹלֹת
הָעֵם וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי הָעֵם וְאֶת חֶלֶב הַחַטָּאת
יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִמְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר לַעֲזָאזֵל
יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְרִחֹץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן
יָבוֹא אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת פֶּר הַחַטָּאת וְאֶת שְׁעִיר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
יֵוצֵא אֶל מוֹחֹץ לְמוֹזָנָה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת עֲרֵתָם

וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם: 28 וְהִשְׂרֹף אֹתָם יִכָּבֵס
 בַּגְּדֵי וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: 29 וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: 30 בְּיָמֵינוּ הַזֶּה
 יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: 31 שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: 32 וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־
 יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת־יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת
 אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן הַקָּדָשׁ: 33 וְכִפֹּר אֶת־
 מִקְדָּשׁ הַקָּדָשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 יִכָּפֵר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקֹּהֵל יִכָּפֵר וְהִיְתָה־
 זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֹּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

17:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: 3 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמִּזְבֵּחַ אוֹ
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ: 4 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
 תָּבִיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה גֵּם
 יִחְשֹׁב לְאִישׁ הַהוּא גֵם שִׁפְךָ וְנִגְבַּת הָאִישׁ הַהוּא
 מִקְרֵב עִמּוֹ: 5 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהַבִּיאִם
 לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַפֶּתַח וְזָבָחוּ זִבְחֵי
 שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: 6 וְנָרַק הַפֶּתַח אֶת־הַדָּם עַל־
 מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֹלֶב לִבְרִיִם
 נִיחֹם לַיהוָה: 7 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
 אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹאת
 לָהֶם לְדֹרֹתָם: 8 וְאֵלֵיהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
 יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגְוֹר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה
 עֹלָה אוֹ־זֶבַח: 9 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ
 לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִגְבַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ:
 10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
 אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת־
 הַדָּם

וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם וְהִשְׂרֹף אֹתָם יִכָּבֵס
 בַּגְּדֵי וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי בְיוֹם הַזֶּה
 יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־
 יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת־יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת
 אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן הַקָּדָשׁ וְכִפֹּר אֶת־
 מִקְדָּשׁ הַקָּדָשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 יִכָּפֵר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקֹּהֵל יִכָּפֵר וְהִיְתָה־
 זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֹּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: 3 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמִּזְבֵּחַ אוֹ
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
 תָּבִיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
 יִחְשֹׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפְךָ וְנִגְבַת הָאִישׁ הַהוּא
 מִקְרֵב עִמּוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהַבִּיאִם
 לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַפֶּתַח וְזָבָחוּ זִבְחֵי
 שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־
 מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֹלֶב לִרְיִחַ
 נִיחֹם לַיהוָה וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
 אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת
 לָהֶם לְדֹרֹתָם וְאֵלֵיהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
 יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר יִגְוֹר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה
 עֹלָה אוֹ־זֶבַח וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ
 לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִגְבַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ
 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
 אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת־
 הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֶתְּהַ מִקְרֵב עִמָּה כִּי נַפְשׁ הַבְּשָׂר
 בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נֹתֵתִי לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֹּר עַל־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יִכָּפֵר עַל־כֵּן
 אִמְרַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל
 דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם וְאִישׁ אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצוֹד
 צִיד וְזִיה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשִׁפְךָ אֶת־דָּמוֹ

והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני
 בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
 האחד שני עשרנים לאיל האחד עשרון עשיר
 לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים
 אחד לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנחתו
 תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם
 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרוצה יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחוח
 ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
 לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים ושעיר עזים אחד זמאת לכפר עליכם
 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה
 ליהוה ובעשור לחדש
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם
 את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם
 עלה ליהוה ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפר שני עשרנים לאיל האחד עשרון עשיר
 לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים
 אחד זמאת מלבד זמאת הכפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם ובחמשה
 עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג
 ליהוה שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים
 לאיל האחד לשני האילים ועשרון עשיר
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר
 עזים אחד זמאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה וביום השני פרים
 בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר עזים אחד זמאת מלבד עלת התמיד

27 והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני
 בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
 האחד שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון
 עשירון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 30 שעיר
 עזים אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת התמיד
 ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:
 1:29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרוצה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחוח
 ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה
 בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
 לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים: 5 ושעיר עזים אחד זמאת לכפר עליכם:
 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה
 ליהוה: 7 ובעשור לחדש
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם
 את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם
 עלה ליהוה ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפר שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשיר
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 ושעיר עזים
 אחד זמאת מלבד זמאת הכפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונסכיהם: 12 ובחמשה
 עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג
 ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחוח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים
 לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עשיר
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושעיר
 עזים אחד זמאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: 17 וביום השני פרים
 בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים: 18 ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 19 ושעיר עזים אחד זמאת מלבד עלת התמיד

וּכְסָהוּ בַעֲפָר כִּי נִפְשׁ כָּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא
וְאָמַר לְבָנִי יִשְׂרָאֵל גַּם כָּל־בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ
כִּי גִפְשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכְרֹת:
15 וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף פֶּה בְּאֶזְרָח
וּבְגֵר וּכְבֵּס בְּגָדָיו וְרִחֹץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עֲדֵה־עֶרֶב
וְטָהָר וְאִם לֹא יִכְבֹּס וּבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנִשְׂא
עֹנֶוֹ:

18:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 3 כִּמְעַשֶׂה אֶרֶץ־
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתְּמֶ־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה
אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא
תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֵּיהֶם לֹא תִלְכוּ אֶת מִשְׁפַּטֵּי תַעֲשׂוּ וְאֵת־
חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לֹא תִלְכֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
5 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפַּטֵּי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אִתְּכֶם הָאָדָם וְתִי בְּהֶם אֲנִי־הָהוּא: 6 אִישׁ
אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר בֶּשֶׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לַגְּלוּת עֲרֹגָה
אֲנִי יְהוָה: 7 עֲרֹגַת
אֲבִיד וְעֲרֹגַת אִמָּה לֹא תִגְלֶה אִמָּה הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגָתָה: 8 עֲרֹגַת אִשָּׁת־אֲבִיד לֹא
תִגְלֶה עֲרֹגַת אֲבִיד הוּא: 9 עֲרֹגַת
אֲחֻתָּה בַת־אֲבִיד אוֹ בַת־אִמָּה מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ
מוֹלֶדֶת חֹזֶץ לֹא תִגְלֶה עֲרֹגָתָה: 10 עֲרֹגַת
בַת־בִּנְיָ אוֹ בַת־בָּתָּלָה לֹא תִגְלֶה עֲרֹגָתָה כִּי עֲרֹגָתָה
הִנֵּה: 11 עֲרֹגַת
בַת־אִשָּׁת אֲבִיד מוֹלֶדֶת אֲבִיד אֲחֻתָּה הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגָתָה: 12 עֲרֹגַת אֲחֻת־אֲבִיד לֹא תִגְלֶה
שָׂאֵר אֲבִיד הוּא: 13 עֲרֹגַת אֲחֻת־אִמָּה
לֹא תִגְלֶה כִּי־שָׂאֵר אִמָּה הוּא: 14 עֲרֹגַת
אֲחִי־אֲבִיד לֹא תִגְלֶה אֲלִי־אִשָּׁתוֹ לֹא תִקְרַב דִּדְתָּהּ
הוּא: 15 עֲרֹגַת
כָּל־תָּהוֹר לֹא תִגְלֶה אִשָּׁת בִּנְיָ הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגָתָה: 16 עֲרֹגַת אִשָּׁת־אֲחִיד לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגַת אֲחִיד הוּא: 17 עֲרֹגַת
אִשָּׁה וּבָתָּה לֹא תִגְלֶה אֶת־בַּת־בָּנָהּ וְאֶת־בַּת־
בָּתָּהּ לֹא תִקַּח לַגְּלוּת עֲרֹגָתָה שְׂאֵרָה הִנֵּה זִמָּה
הוּא: 18 וְאִשָּׁה אֲלִי־אֲחֻתָּה לֹא תִקַּח לְצִרָר לַגְּלוּת
עֲרֹגָתָה עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: 19 וְאֲלִי־אִשָּׁה בְּנִדַת טָמְאָתָה
לֹא תִקְרַב לַגְּלוּת עֲרֹגָתָה: 20 וְאֲלִי־אִשָּׁת עַמִּיתָה לֹא־
תִתֵּן שְׂכָבָתָהּ לְזָרַע לְטָמְאָה־בָּהּ: 21 וּמִזְרַעָהּ לֹא־תִתֵּן
לְהַעֲבִיר לְמַלְךָ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה וְאֵת זִכְרִי לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה
הוּא וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׂכָבָתָה לְטָמְאָה־בָּרָה

וּכְסָהוּ בַעֲפָר כִּי נִפְשׁ כָּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא
וְאָמַר לְבָנִי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ
כִּי נִפְשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכְרֹת
וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף פֶּה בְּאֶזְרָח
וּבְגֵר וּכְבֵּס בְּגָדָיו וְרִחֹץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עֲדֵה־עֶרֶב
וְטָהָר וְאִם לֹא יִכְבֹּס וּבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנִשְׂא
עֹנֶוֹ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּמְעַשֶׂה אֶרֶץ־
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתְּמֶ־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה
אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא
תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֵּיהֶם לֹא תִלְכוּ אֶת מִשְׁפַּטֵּי תַעֲשׂוּ וְאֵת־
חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לֹא תִלְכֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֵּי וְאֵת מִשְׁפַּטֵּי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אִתְּכֶם הָאָדָם וְתִי בְהֶם אֲנִי יְהוָה
אִישׁ אֶל כָּל שָׂאֵר בֶּשֶׂרוֹ לֹא תִקְרַב לַגְּלוּת עֲרֹגָה
אֲנִי יְהוָה
אֲבִיד וְעֲרֹגַת אִמָּה לֹא תִגְלֶה אִמָּה הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגָתָה
עֲרֹגַת אִשָּׁת אֲבִיד לֹא
תִגְלֶה עֲרֹגַת אֲבִיד הוּא
אֲחֻתָּךְ בַּת אֲבִיד אוֹ בַת אִמָּה מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ
מוֹלֶדֶת חֹזֶץ לֹא תִגְלֶה עֲרֹגָתָה
בַת בִּנְיָ אוֹ בַת בָּתָּלָה לֹא תִגְלֶה עֲרֹגָתָה כִּי עֲרֹגָתָה
הִנֵּה
בַת אִשָּׁת אֲבִיד מוֹלֶדֶת אֲבִיד אֲחֻתָּךְ הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגָתָה
עֲרֹגַת אֲחֻת אֲבִיד לֹא תִגְלֶה
שָׂאֵר אֲבִיד הוּא
עֲרֹגַת אֲחֻת אִמָּה
לֹא תִגְלֶה כִּי שָׂאֵר אִמָּה הוּא
עֲרֹגַת
אֲחִי אֲבִיד לֹא תִגְלֶה אֶל אִשָּׁתוֹ לֹא תִקְרַב דִּדְתָּךְ
הוּא
כָּל־תָּהוֹר לֹא תִגְלֶה אִשָּׁת בִּנְיָ הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגָתָה
עֲרֹגַת אִשָּׁת אֲחִיד לֹא תִגְלֶה
עֲרֹגַת אֲחִיד הוּא
אִשָּׁה וּבָתָּה לֹא תִגְלֶה אֶת בַּת בָּנָהּ וְאֶת בַּת
בָּתָּהּ לֹא תִקַּח לַגְּלוּת עֲרֹגָתָה שְׂאֵרָה הִנֵּה זִמָּה
הוּא וְאִשָּׁה אֶל אֲחֻתָּה לֹא תִקַּח לְצִרָר לַגְּלוּת
עֲרֹגָתָה עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ וְאֶל אִשָּׁה בְּנִדַת טָמְאָתָה
לֹא תִקְרַב לַגְּלוּת עֲרֹגָתָה וְאֶל אִשָּׁת עַמִּיתָה לֹא
תִתֵּן שְׂכָבָתָה לְזָרַע לְטָמְאָה בָּהּ וּמִזְרַעָהּ לֹא תִתֵּן
לְהַעֲבִיר לְמַלְךָ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה וְאֵת זִכְרִי לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה
הוּא וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׂכָבָתָה לְטָמְאָה־בָּרָה

ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא:
 24 אל-תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים
 אשר-אני משלח מפניכם: 25 ותטמא הארץ ואפקד
 עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה ושמרתם
 אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מפל
 התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: 27 כי
 את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ
 אשר לפניכם ותטמא הארץ: 28 ולא-תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי
 אשר לפניכם כי כל אשר יעשה מפל התועבת
 האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם
 ושמרתם את-משמרת לבלתי עשות מחקות
 התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
 אני יהנה אליהם:

19:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אלי-כל-עדת
 בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי
 קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו
 ואת-שבתתי תשמרו אני יהנה אליהם: 4 אל-
 תפנו אל-האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
 יהנה אליהם: 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהנה
 לרצונכם תזבחו: 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת
 והנותר עד יום השלישי באש ישרף ואם האכל
 יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואכליו
 עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
 ההוא מעמיה: 9 ובקצרכם את-קציר ארצכם לא
 תכלה פאת שדר לקצר ולקט קצירך לא תלקט
 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני
 ולגר מענב אתם אני יהנה אליהם: 11 לא תגנבו
 ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו: 12 ולא-
 תשבעו בשמי לשקר וחללת את-שם אלהיך
 אני יהנה: 13 לא-תעשק את-רעך ולא תגזל לא-תלין
 פעלת שכיר אתך עד-בקר: 14 לא-תקלל חרש
 ולפני עור לא תתן מכשל ונראת מאלהיך אני
 יהנה: 15 לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פני-דל
 ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 16 לא-
 תלך רכיל בעמיה לא תעמד על-דם רעה אני
 יהנה: 17 לא-תשגא את-אחיה בלבבך הוכח תוכיח
 את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא: 18 לא-תקם ולא-
 תטר את-בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני
 יהנה:

ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא
 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
 אשר אני משלח מפניכם ותטמא הארץ ואפקד
 עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה ושמרתם
 אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מפל
 התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם כי
 את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ
 אשר לפניכם ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי
 אשר לפניכם כי כל אשר יעשה מפל התועבת
 האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם
 ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות
 התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
 אני יהנה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת
 בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי
 קדוש אני יהוה אלהיכם איש אמו ואביו תיראו
 ואת שבתתי תשמרו אני יהנה אליהם
 תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
 יהוה אלהיכם וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה
 לרצונכם תזבחו ביום זבחכם יאכל וממחרת
 והנותר עד יום השלישי באש ישרף ואם האכל
 יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואכליו
 עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
 ההוא מעמיה ובקצרכם את קציר ארצכם לא
 תכלה פאת שדר לקצר ולקט קצירך לא תלקט
 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני
 ולגר תענב אתם אני יהוה אלהיכם לא תגנבו
 ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו ו
 תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
 אני יהוה לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
 פעלת שכיר אתך עד בקר לא תקלל חרש
 ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני
 יהוה לא תעשו עול במשפט לא תשא פני-דל
 ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך לא
 תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעה אני
 יהוה לא תשגא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
 את עמיתך ולא תשא עליו חטא ולא תקם ולא
 תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני
 יהוה את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע בלאים
 שדר לא תזרע בלאים ובגד בלאים שעטנז לא
 יעלה עליך ואיש כי ישכב את אשה שכבתזרע

והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא מפינו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל בן הקדשים כי אם רחץ בשרובמים ובאשמים וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא לבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה ושמרו את משמרותי ולא ישאו עליו מטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש וכוהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויספח ממשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש ולא יחלל את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשים וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או נדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה ומעור וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם וידבר יהוה אל משה לאמר שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד

14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה

ויספח ממשיתו עליו ונתן לפה את הקדש: 15 ולא

יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו

ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את

קדשיהם כי אני יהוה מקדשים:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל אהרן ואל

בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש

איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר

יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר

יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בבקר

בכשבים ובעזים: 20 כל אשר בו מום לא תקריבו

כי לא לרצון יהיה לכם: 21 ואיש כי יקריב זבח

שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר

או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה

בו: 22 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב

או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא

תתנו מהם על המזבח ליהוה: 23 ושור ושה שרוע

וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: 24 ומעור

וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם

לא תעשו: 25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם

אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם

לא ירצו לכם: 26 וידבר

יהוה אל משה לאמר: 27 שור או כשב או עז

כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום

השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור

או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד

וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו
ביום ההוא יאכל לאתותירו ממנו עד בקר אני
יהוה ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה
ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי ששתי ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה
בכל מושבתיכם
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כר
מלאכת עבודה לא תעשו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הכהן והניף את
העמר לפני יהוה לרצונכם ממוזרת השבת יניפנו
הכהן ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש
תמים בן שנתו לעלה ליהוה ומנחתו שני
עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחוח ונסכה יין רביעת ההין ולזום וקליונמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאתם
את קרבן אלהיכם זקת עולם לדתיכם בכל
מושבתיכם וספרתם לכם
ממוזרת השבת מיום הביאתם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהינה עד ממוזרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
חדשה ליהוה ממושבתיכם תביאו לזום תנופה
שתיים שני עשרונים סלת תהינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה והקרבתם על הלזום שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם
אשה ריח ניחוח ליהוה ועשיתם שעיר עזים
אחד לזטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים

29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו:
30 ביום ההוא יאכל לאתותירו ממנו עד בקר אני
יהוה: 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה:
32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה:
23:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי: 3 ששתי ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה
בכל מושבתיכם:
4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם: 5 בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו:
9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי יתבאו אליה ארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אליה: 11 והניף את
העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו
הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש
תמים בן שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני
עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחוח ונסכה יין רביעת ההין: 14 ולחם וקלי וקרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאתם
את קרבן אלהיכם חקת עולם לדתיכם בכל
מושבתיכם: 15 וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהינה: 16 עד ממחרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתיים שני עשרונים סלת תהינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה: 18 והקרבתם עליה לחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם
אשה ריח ניחוח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר עזים
אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:

20 והניף הכהן אתם על לזמם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדדתיכם ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר מעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

23 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 24 דבר אל־בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה וידבר יהוה אל משה לאמר אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם ארץ נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדדתיכם בכל מושבתיכם שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לזרע בערב מערב עד־ערב תשבתו שבתכם:

33 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 34 דבר אל־בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחודש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבודה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנוחה זבח ונסכים דבר־יום ביום: 38 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה אך בזמשה עשר יום לזרע השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את זג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:

והניף הכהן אתם על לזמם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדדתיכם ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר מעזב אתם אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה וידבר יהוה אל משה לאמר אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם ארץ נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדדתיכם בכל מושבתיכם שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לזרע בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בזמשה עשר יום לחודש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנוחה זבח ונסכים דבר יום ביומו מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה אך בזמשה עשר יום לזרע השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את זג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים

41 וּזְמַנְתֶּם אֹתוֹ זֶמֶן לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה
 תִּקַּח עוֹלָם לְדִרְתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי תִּחְגְּלוּ אֹתוֹ:
 42 בַּסֻּפֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל
 יֵשְׁבוּ בַּסֻּפֹּת: 43 לַמֶּעַן יִדְעוּ דִּרְתֵיכֶם כִּי בַּסֻּפֹּת
 הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 44 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִעַדֵי
 יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 24:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 זֶו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּזְמַנְתֶּם אֹתוֹ זֶמֶן לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה.
 זִקְתָּ עוֹלָם לְדִרְתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי תִחְגְּלוּ אֹתוֹ
 בַּסֻּכּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל
 יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּת לַמֶּעַן יִדְעוּ דִּרְתֵיכֶם כִּי בַּסֻּכּוֹת
 הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִעַדֵי
 יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר זֶו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְחוּ אֹלֶיךָ שִׁמּוֹן זִית זָךְ כְּתִית לַמֶּאֱוָר לְהַעֲלֹת
 נֵר תְּמִיד מִזְוִיץ לְפָרֶכֶת הָעֵדֻת בַּאֲהֹל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ
 אֹתוֹ אֶהְרֹץ מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד זִקְתָּ
 עוֹלָם לְדִרְתֵיכֶם עַל־הַמִּנְחָה הַטְּהֵרָה יַעֲרֹךְ אֹת
 הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד
 וּלְקַחַת סֹלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ שֵׁתִים עֶשְׂרֵה חֲלוֹת
 שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים יִהְיֶה הַחֲלוֹהָ הָאֶחָת וְשִׁמְתָּ אוֹתָם
 שֵׁתִים מַעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכָּת עַל הַשִּׁלְחָן
 הַטְּהֵר לִפְנֵי יְהוָה וְנָתַת עַל הַמַּעֲרֻכָּת לִבְנֵה זֶבֶה
 וְהִיתָה לְלֶחֶם לֶאֱכֹלָה אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשֶׁת
 בַּיּוֹם הַשֵּׁשֶׁת יַעֲרֻכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם וְהִיתָה לְאֹהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּ
 בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשִּׁי
 יְהוָה זִקְתָּ עוֹלָם וַיֵּצֵא
 בֶּן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּנִצּוּ בַּמִּזְבֵּחַ בֶּן־הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי וַיִּקָּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם
 וַיִּקָּלֵל וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה וַיִּשֶׁם אֹתוֹ שְׁלֹמִית
 בֶּת דְּבָרִי לְמִטָּה דָן וַיִּנְיֹחֻהוּ בַּמִּשְׁכָּן לִפְרֹשׁ לָהֶם
 עַל־פִּי יְהוָה
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת־הַמִּקְלָל
 אֶל־מִזְוִיץ לְמִזְבֵּחַ וּסְמְכוּ כָל־הַשִּׁמְעִים אֹת
 יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה וְאֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ בִּי יִקָּלֵל אֱלֹהֵינוּ
 וְנִשְׁאַחַזטָּאוּ וְנִקָּב שֵׁם יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ
 בּוֹ כָּל־הָעֵדָה כִּגְר כְּאֲזָרָח בִּנְקָבוּ שֵׁם יוֹמָת וְאִישׁ
 כִּי יִכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת וּמִכּוֹרָה גִּפְשׁ
 בַּהֲמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תּוֹחַת נֶפֶשׁ וְאִישׁ כִּי יִדְגֹן
 מוֹם בַּעֲמִיתוֹ כְּאִשֹּׁר עֵשָׂה כֶּן יַעֲשֶׂה לוֹ שִׁבְרֵי תּוֹחַת
 יִשְׁבֹּר עֵינָי תּוֹחַת עֵינָי שִׁן תּוֹחַת שִׁן כְּאִשֹּׁר יִתֵּן מוֹם
 בְּאָדָם כֶּן יִתֵּן בּוֹ וּמִכָּה בַּהֲמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכּוֹרָה
 אָדָם יוֹמָת מִשְׁפָּט אֲחֻזָּה יִהְיֶה לָכֶם כִּגְר כְּאֲזָרָח
 יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּצִיאוּ אֶת־הַמִּקְלָל אֶל־מִזְוִיץ לְמִזְבֵּחַ

ושב אל המזנה ומשרתו יהושע עבד בן נון נער לא
ימיש מתוך האהל

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל
אתהעם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן
בעיני ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני
נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה
כי עמך הגוי הזה ויאמר פני ילכו והנחתי
ויאמר אלי אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה
ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם
ויאמר הראני נא את כבודך ויאמר אני אעביר כל
טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי
את אשר אחז ורחמתי את אשר ארזם ויאמר
לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם ורזי
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיו
בעבר כבדי ושמותיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי והסרתי את כפי וראית אותי
אזרחי ופני לא יראו

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר
היו על הלוחות הראשונים אשר שברת והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכול
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא
ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויוקח
בידו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקמה פקד עון אבות על בנים ועל בנים
על שלשים ועל רבעים וימהר משה ויקד ארצה
וישתחו ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך
נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעולנו
ולחטאתנו ונחלתנו ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל
הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרב
את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך

ושב אל המזנה ומשרתו יהושע בן-נון נער לא
ימיש מתוך האהל:

12 ויאמר משה אליהוה ראה אתה אמר אלי העל
אתהעם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן
בעיני: 13 ועתה אם-נא מצאתי חן בעיניך הודעני
נא את-דרכך ואדעך למען אמצא-חן בעיניך וראה
כי עמך הגוי הזה: 14 ויאמר פני ילכו והנחתי לך:

15 ויאמר אליו אם-אין פניך הלכים אל-תעלנו מזה:
16 ובמה יודע אפוא כי-מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מפל-העם
אשר על-פני האדמה:

17 ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי-מצאת חן בעיני ואדעך בשם:

18 ויאמר הראני נא את-כבודך: 19 ויאמר אני אעביר
כל-טובי על-פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי
את-אשר אחז ורחמתי את-אשר ארזם: 20 ויאמר
לא תוכל לראות את-פני כי לא-יראני האדם ורחי:

21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על-הצור: 22 והיה
בעבר כבדי ושמותיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד-עברי: 23 והסרת את-כפי וראית את-
אחרי ופני לא יראו:

34:1 ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי על-הלוחות את-הדברים אשר
היו על-הלוחות הראשונים אשר שברת: 2 והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש
ההר: 3 ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכול-
ההר גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא:

4 ויפסל שני-לוחות אבנים כראשונים וישכם משה
בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו וינקח
בידו שני לוחות אבנים: 5 וירד יהוה בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על-פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד

ואמת: 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקמה פקדו עון אבות על-בנים ועל-בנים
על-שלשים ועל-רבעים: 8 וימהר משה ויקד ארצה
וישתחו: 9 ויאמר אם-נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך-
נא אדני בקרבנו כי עם-קשה-ערף הוא וסלחת לעולנו
ולחטאתנו ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל-עמך אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-
הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרב
את-מעשה יהוה כי-נורא הוא אשר אני עשה עמך:

11 שָׁמַר לְךָ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצִּוְּךָ הַיּוֹם הַנֶּגְדִי גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאֹמֶרִי וְהִכְנַעְתִּי וְהוֹצֵאתִי וְהִפְרַזְתִּי וְהוֹזִי וְהִבּוֹסִי הַשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לַיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא עָלֶיךָ פְּרִי־הַנֶּגֶד לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ: 13 כִּי אֶת־מִזְבְּחָתָם תַּתְּצוּן וְאֶת מִצְבְּתָם תִּשְׁבֹּרֶן וְאֶת אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתוֹן כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֹאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָה שְׁמוֹ אֵל קִנְאָה הוּא פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לַיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אֲחֵרֵי אֱלֹהִים וּבְחֹזֶן לֹאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאָ לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבָּחֹם וּלְקַחְתָּ מִבְּנֵיתִי לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵיתִי אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן: 17 אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ: 18 אֶת־תֹּהֱגַת הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לַמּוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאתָ מִמִּצְרָיִם: 19 כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶה תִזְכֹּר פֶּטֶר שְׂוֹר וְשֶׂה: 20 וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוּ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם: 21 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בְּחוּרֶיךָ וּבְקִצֶּיךָ תִשְׁבַּת וּמִגְשָׁבֶיךָ תַעֲשֶׂה לָךְ בְּכוֹרֵי קִצֶּיךָ חֲטָיִים וּמִגְשָׁה אֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זִכּוֹר אֶת פָּנַי הָאֵדֶן יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת גְּבֻלְךָ וְכֹל יוֹמָד אִישׁ אֶת אֶרֶצְךָ בְּגֻלְתְּךָ לִרְאוֹת אֶת פָּנַי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה לֹא תִשְׁחַט עַל חֲמִץ דָּם זִבְחִי וְלֹא יִלֵּן לְבַקֵּר זִבְחִי מִגְשָׁה וְאֲשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְּךָ תָּבִיא בֵּית יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַזֶּלֶב אִמּוֹ: 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה כְּתֹב לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּרְתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל וְיָהִי שֵׁם עָם יְהוָה אַרְבַּעַת יּוֹם וְאַרְבַּעַת לַיְלָה לֹחֶם לֹא אֲכָל וּמִיָּם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֹּחַת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה מִהָרְסִינִי וְשִׁנִּי לֹחַת הָעֵדֻת בִּיד מֹשֶׁה בְּרַדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶ�ה וְהָיָה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֹּת אֱלֹהֵי: 31 וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶ�ה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אֶהְרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶ�ה אֲלֵהֶם: 32 וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּטְמוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אִתּוֹ בְּהָר סִינַי: 33 וַיִּכַּל מֹשֶ�ה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מָסָה: 34 וַיִּבְרָא מֹשֶ�ה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמָּסָה עַד־צֹאתוֹ וַיֵּצֵא וַדַּבֵּר אֵל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יָצָה: 35 וַיֵּרָא בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנַי מֹשֶ�ה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה

שָׁמַר לְךָ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצִּוְּךָ הַיּוֹם הַנֶּגְדִי גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאֹמֶרִי וְהִכְנַעְתִּי וְהוֹצֵאתִי וְהִפְרַזְתִּי וְהוֹזִי וְהִבּוֹסִי הַשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לַיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא עָלֶיךָ פְּרִי־הַנֶּגֶד לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ כִּי אֶת מִזְבְּחָתָם תַּתְּצוּן וְאֶת מִצְבְּתָם תִּשְׁבֹּרֶן וְאֶת אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתוֹן כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֹאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָה שְׁמוֹ אֵל קִנְאָה הוּא פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לַיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אֲחֵרֵי אֱלֹהִים וּבְחֹזֶן לֹאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאָ לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבָּחֹם וּלְקַחְתָּ מִבְּנֵיתִי לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵיתִי אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן: 17 אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ אֶת־תֹּהֱגַת הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לַמּוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאתָ מִמִּצְרָיִם: 19 כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶה תִזְכֹּר פֶּטֶר שְׂוֹר וְשֶׂה וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוּ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בְּחוּרֶיךָ וּבְקִצֶּיךָ תִשְׁבַּת וּמִגְשָׁבֶיךָ תַעֲשֶׂה לָךְ בְּכוֹרֵי קִצֶּיךָ חֲטָיִים וּמִגְשָׁה אֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זִכּוֹר אֶת פָּנַי הָאֵדֶן יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת גְּבֻלְךָ וְכֹל יוֹמָד אִישׁ אֶת אֶרֶצְךָ בְּגֻלְתְּךָ לִרְאוֹת אֶת פָּנַי יִהְיֶה אֱלֹהֵיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה לֹא תִשְׁחַט עַל חֲמִץ דָּם זִבְחִי וְלֹא יִלֵּן לְבַקֵּר זִבְחִי מִגְשָׁה וְאֲשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְּךָ תָּבִיא בֵּית יִהְיֶה אֱלֹהֵיךָ לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַזֶּלֶב אִמּוֹ: 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה כְּתֹב לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּרְתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל וְיָהִי שֵׁם עָם יְהוָה אַרְבַּעַת יּוֹם וְאַרְבַּעַת לַיְלָה לֹחֶם לֹא אֲכָל וּמִיָּם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֹּחַת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים וַיְדַבֵּר מֹשֶ�ה מִהָרְסִינִי וְשִׁנִּי לֹחַת הָעֵדֻת בִּיד מֹשֶ�ה בְּרַדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶ�ה וְהָיָה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֹּת אֱלֹהֵי: 31 וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶ�ה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אֶהְרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶ�ה אֲלֵהֶם: 32 וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּטְמוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אִתּוֹ בְּהָר סִינַי: 33 וַיִּכַּל מֹשֶ�ה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מָסָה: 34 וַיִּבְרָא מֹשֶ�ה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמָּסָה עַד־צֹאתוֹ וַיֵּצֵא וַדַּבֵּר אֵל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יָצָה וּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנַי מֹשֶ�ה כִּי קָרַן עוֹר פָּנַי מֹשֶׁה

והם אלפי מנשה
 שמוח זבולן בצאתך ויששכר באהליך עמים
 הר יקראו שם יזבחזו זבחי צדק כי שפע ימים
 יינקו ושפני טמוני חול
 אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע
 אף קדקד וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק
 ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
 עם ישראל
 אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן ולנפתלי אמר
 נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
 ירשה
 אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו ברזל
 ונחשת מנעלך וכימיר דבאך איז כאל ישראל
 רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים מענה אלהי קדם
 ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר
 השמד וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל
 ארץ רגן ותירוש אף שמיו יערפו טל אשריך
 ישראל מי כמוך עם נוסע ביהוה מגן עזרך
 ואשר חרב גאותך ויכחשו איבך לך ואתה על
 במותימו תדרך
 מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר
 על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ ארת
 הגלעד עדרך ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
 ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
 ואת הנגב ואת הכנר בקעת ירחו עיר התמרים
 עד צער ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר
 נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
 אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר וימרת
 שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה
 ויקבר אותו בגל בארץ מואב מול בית פעור ולא
 ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן מאה
 ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולאנס לחה
 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים
 יום ויתמו ימי בני אבל משה ויהושע בן נון מלא
 רוח חנמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו
 אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את
 משה ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 ידעו יהוה פנים אל פנים לכל האמת והמופתים
 אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היר
 החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
 לעיני כל ישראל

ושפני טמוני חול: 20 ולגד

אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע
 אף קדקד: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק

ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
 עם ישראל: 22 ולגד

אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר
 נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום

ירשה: 24 ולעשר אמר ברוך מנבים
 אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל

ונחשת מנעלך וכימיר דבאך: 26 אין כאל ישראל
 רכב שמלים בעזרך ובגאותו שחקים: 27 מענה אלהי קדם

ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר
 השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל-

ארץ רגן ותירוש אף שמיו נערפו-טל: 29 אשריך
 ישראל מי כמוך עם נוסע ביהוה מגן עזרך

ואשר חרב גאותך ויכחשו איבך לך ואתה על-
 במותימו תדרך: 34:1 ויעל משה

מערבת מואב אליהר נבו ראש הפסגה אשר
 על-פני ירחו ויראהו יהוה את-כל-הארץ את-

הגלעד עד-דן: 2 ואת פלנפתלי ואת-ארץ אפרים
 ומנשה ואת פל-ארץ יהודה עד הים האחרון:

3 ואת-הנגב ואת-הכנר בקעת ירחו עיר התמרים
 עד-צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר

נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
 אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: 5 וימת

שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה:
 6 ויקבר אותו בגל בארץ מואב מול בית פעור ולא-

ידע איש את-קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן-מאה
 ועשרים שנה במתו לא-כהתה עינו ולא-גס לקה:

8 ויבכו בני ישראל את-משה בערבת מואב שלשים
 יום ויתמו ימי בכי אבל משה: 9 ויהושע בן-נון מלא

רוח חכמה כייסמה משה את-ידייו עליו וישמעו
 אליו בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את-

משה: 10 ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 ידעו יהוה פנים אל-פנים: 11 לכל-האמת והמופתים

אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו ולכל-הינד

החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
 לעיני כל-ישראל:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְהָאָרֶץ הִיְתְּהָ תֵהוֹ וּבֵהוּ וּחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וּרוּחַ
אֱלֹהִים מְרֻחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִהְיֶה
אוֹר וַיְהִי אוֹר וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר – כִּי טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרָּא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִהְיֶה רִקְיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל
בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתּוֹת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מַעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתּוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל
מָקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבֵּשֶׁה וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיַּבֵּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קְרָאִים וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לַמִּינִי
אֲשֶׁר זֶרַע בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לַמִּינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי
אֲשֶׁר זֶרַע בּוֹ לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל
בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לַאֲתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וּשְׁנִים וַהֲיוּ לְמֵאוֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל
הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמֵּאֲרֹת
הַגְּדֹלִים אֶת הַמֵּאוֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמֵּאוֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל
הָאָרֶץ וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יַעֲוֹף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לַמִּינֵהֶם
וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם
בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם חַמִּישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לַמִּינֵהָ
בַּהֶמָּה וּרְמִישׁ וְחַיֵּיתוֹ אֶרֶץ לַמִּינֵהָ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת חַיֵּית הָאָרֶץ לַמִּינֵהָ וְאֶת הַבְּהֵמָה לַמִּינֵהָ

1:1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
2 וְהָאָרֶץ הִיְתְּהָ תֵהוֹ וּבֵהוּ וּחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וּרוּחַ
אֱלֹהִים מְרֻחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: 3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי-אוֹר: 4 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרָּא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב
וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם: 7 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל
בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתּוֹת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מַעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-כֵן: 8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם
וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:

9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתּוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל
מָקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבֵּשֶׁה וַיְהִי-כֵן: 10 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיַּבֵּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קְרָא יָמִים וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לַמִּינֵהוּ
אֲשֶׁר זֶרַע-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לַמִּינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי
אֲשֶׁר זֶרַע-בּוֹ לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: 13 וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל
בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לַאֲתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וּשְׁנִים: 15 וַהֲיוּ לְמֵאוֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל
הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: 16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמֵּאֲרֹת
הַגְּדֹלִים אֶת-הַמֵּאוֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמֵּאוֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים:
17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל
הָאָרֶץ: 18 וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: 19 וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יַעֲוֹף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם:
21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לַמִּינֵהֶם
וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: 22 וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת-הַמַּיִם
בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: 23 וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם חַמִּישִׁי:

24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לַמִּינֵהָ
בַּהֶמָּה וּרְמִישׁ וְחַיֵּיתוֹ-אֶרֶץ לַמִּינֵהָ וַיְהִי-כֵן: 25 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת-חַיֵּית הָאָרֶץ לַמִּינֵהָ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לַמִּינֵהָ

ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמו-
דנו וירדנו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל זיה הרמש על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
כופל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ ביבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיוהשדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמוח
כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כלפני האדמה וייצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפוח באפיו נשמות חיים ויהי
האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמוח
יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות את רהגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האמז פישון
הוא הסבב את כל ארץ המוילה אשר שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
כוש ושם הנהר השלישי זרדקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פררת ויקח
יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב:
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמו-
דנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמש על הארץ:
29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: 30 ולכל חית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה 2:1 והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות:

4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5 וכלו שיום השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמוח
כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה: 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כלפני האדמה: 7 וייצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפוח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה: 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: 9 ויצמח
יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע: 10 ונהר יצא מעדן להשקות את רהגן ומשם
יפרד ויהיה לארבעה ראשים: 11 שם האמז פישון
הוא הסבב את כל ארץ המוילה אשר שם הזהב:
12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:
13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
כוש: 14 ושם הנהר השלישי זרדקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פררת: 15 ויקח
יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

וַיְהִי יוֹם הָרִאשִׁינִים יָפְלוּ כִּי טָמְאָה נִזְרוּ וְזֹאת תּוֹרַת
 הַנִּזְרוֹת בְּיוֹם מִלֵּאת יָמֵי נִזְרוֹ יָבִיֵא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כִּבְשֵׁי בֶן
 שָׁלֹשׁ תַּמִּים אֶחָד לַעֲלֹה וּכְבֹשֶׁה אֶזְזִית בֶּת שְׁנֹתָהּ
 הַמִּינִיָּה לֹחֶטֶט אֶת וְאֵיל אֶחָד תַּמִּים לְשִׁלְמִים וְסֹל
 מִצֵּוֹת סֹלֶת חֹלֶת בְּלוּלֹת בֶּשֶׂמֶן וּרְקִיקֵי מִצֵּוֹת
 מִשְׁחִים בֶּשֶׂמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
 לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתוֹ וְאֶת עֲלֹתוֹ וְאֶת הָאֵיל
 יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֹלֵם הַמִּצֵּוֹת וַעֲשֵׂה
 הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ וּגְלוּז הַנִּזְרוֹת פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וּלְקֹחַ אֶת שַׁעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ
 וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אִשְׁרֵי תֹחַת זֶבַח שְׁלָמִים וּלְקֹחַ
 הַכֹּהֵן אֶת הָזֶרַע בְּשִׁלָּה מִן הָאֵיל וְחֹלֶת מִצֵּה אֶחָד
 מִן הַסֹּל וּרְקִיקֵי מִצֵּה אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַנִּזְרוֹת
 אֶחָד הַתְּגִלְמוֹת אֶת נִזְרוֹ וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְעַל
 שֹׁק הַתְּרוֹמָה וְאֶחָד יִשְׁתֶּה הַנִּזְרוֹת יִיזֹאת תּוֹרַת
 הַנִּזְרוֹת אֲשֶׁר יִדָּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל נִזְרוֹ מִלֵּבָד
 אֲשֶׁר תִּשְׁלַח יָדוֹ כַּפֵּי נִזְרוֹ אֲשֶׁר יִדָּר כֵּן יַעֲשֶׂה
 עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר דַּבֵּר אֶל אֹהֶרֶן
 וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲמֹר לָהֶם וַיִּשְׁמְרֶךָ יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּזְכְּךָ יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמֶךָ
 לֶךְ שְׁלוֹם וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם וַיְהִי
 בְּיוֹם בָּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשְׁחֵהוּ אוֹתוֹ
 וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת
 כָּל כְּלָיו וַיִּמְשְׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה
 הֵם הַעֲמָדִים עַל-הַפְּקָדִים: 3 וַיָּבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי
 יְהוָה שֵׁשׁ-עֶגְלֹת צֶבֶד וּשְׁנֵי-עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל-שְׁנֵי
 הַנְּשָׂאִים וְשֹׁר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן:
 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 5 קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד
 אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ
 כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֶגְלֹת וְאֶת-
 הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם: 7 אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת
 וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשֹׁן כְּפִי עֲבֹדָתָם: 8 וְאֵת
 אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי
 כְּפִי עֲבֹדָתָם בִּיד אֵיתָנִי בֶן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וּלְבְנָיו
 קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֶף יִשָּׂאוּ

. וַעֲשֵׂה אֶת-חֲטָאתוֹ וְאֶת-עֲלֹתוֹ: 17 וְאֶת-הָאֵיל

יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֹלֵם הַמִּצֵּוֹת וַעֲשֵׂה

הַכֹּהֵן אֶת-מִנְחָתוֹ וְאֶת-נִסְכּוֹ: 18 וְגָלַח הַנִּזְרוֹת פֶּתַח אֹהֶל

מוֹעֵד אֶת-רֹאשׁ נִזְרוֹ וּלְקַח אֶת-שַׁעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ

וְנָתַן עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר-תֹּחַת זֶבַח שְׁלָמִים: 19 וּלְקַח

הַכֹּהֵן אֶת-הָזֶרַע בְּשִׁלָּה מִן-הָאֵיל וְחֹלֶת מִצֵּה אֶחָד

מִן-הַסֹּל וּרְקִיקֵי מִצֵּה אֶחָד וְנָתַן עַל-כַּפֵּי הַנִּזְרוֹת

אֶחָד הַתְּגִלְמוֹת אֶת-נִזְרוֹ: 20 וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל תְּנוּה הַתְּנוּפָה וְעַל

שֹׁק הַתְּרוֹמָה וְאֶחָד יִשְׁתֶּה הַנִּזְרוֹת יִיזֹאת תּוֹרַת

הַנִּזְרוֹת אֲשֶׁר יִדָּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל-נִזְרוֹ מִלֵּבָד

אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח יָדוֹ כְּפִי נִזְרוֹ אֲשֶׁר יִדָּר כֵּן יַעֲשֶׂה

עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ:

22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲמֹר לָהֶם: 24 יִבְרַכְכֶּה יְהוָה

וַיִּשְׁמְרֶךָ: 25 יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיִּזְכְּךָ: 26 יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמֶךָ

לֶךְ שְׁלוֹם: 27 וְשָׁמוֹ אֶת-שְׁמִי עַל-

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: 7:1 וַיְהִי

בְּיוֹם בָּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשְׁחֵהוּ אוֹתוֹ

וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-

כָּל-כְּלָיו וַיִּמְשְׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם: 2 וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי

יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה

הֵם הַעֲמָדִים עַל-הַפְּקָדִים: 3 וַיָּבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי

יְהוָה שֵׁשׁ-עֶגְלֹת צֶבֶד וּשְׁנֵי-עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל-שְׁנֵי

הַנְּשָׂאִים וְשֹׁר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן:

4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 5 קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד

אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ

כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֶגְלֹת וְאֶת-

הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם: 7 אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת

וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשֹׁן כְּפִי עֲבֹדָתָם: 8 וְאֵת

אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי

כְּפִי עֲבֹדָתָם בִּיד אֵיתָנִי בֶן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: 9 וּלְבְנֵי

קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֶף יִשָּׂאוּ

וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם
הַמֵּשֶׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קֶרְבָּנָם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת קֶרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ
הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קֶרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁת בֶּן
עֲמִינָדָב לְמֹשֶׁה יְהוּדָה וְקֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת
פָּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזָבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן
נְחֹשֶׁת בֶּן עֲמִינָדָב
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן צִוְּעָר נְשִׂיא יִשְׁשָׁכָר
הַקְרִיב אֶת קֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת
פָּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לַעֲלֹה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזָבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן נְתַנְאֵל
בֶּן צִוְּעָר
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֶלִיאָב בֶּן
חֶלֶץ קֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת
פָּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזָבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן
אֶלִיאָב בֶּן חֶלֶץ
בַּיּוֹם הָרִבְעִי נְשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֲלִיצֹר בֶּן
שְׂדִיאוֹר: 31 קֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת פָּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
בֶּן שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת

10 וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם
הַמֵּשֶׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קֶרְבָּנָם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת קֶרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ: 12 וַיְהִי
הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קֶרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁת בֶּן
עֲמִינָדָב לְמֹשֶׁה יְהוּדָה: 13 וְקֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת כֶּסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 14 כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת:
15 פָּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-
שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: 16 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 17 וּלְזָבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן
נְחֹשֶׁת בֶּן-עֲמִינָדָב:
18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן-צִוְּעָר נְשִׂיא יִשְׁשָׁכָר:
19 הַקְרִיב אֶת-קֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה: 20 כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת:
21 פָּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹ
לַעֲלֹה: 22 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 23 וּלְזָבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן נְתַנְאֵל
בֶּן-צִוְּעָר:
24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֶלִיאָב בֶּן-
חֶלֶץ: 25 קֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה: 26 כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת:
27 פָּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-
שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: 28 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 29 וּלְזָבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן
אֶלִיאָב בֶּן-חֶלֶץ:
30 בַּיּוֹם הָרִבְעִי נְשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֲלִיצֹר בֶּן-
שְׂדִיאוֹר: 31 קֶרְבָּנוֹ קְעֶרֶת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 32 כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: 33 פָּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד
בֶּן-שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: 34 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:

35 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור
בן שדיאור:

36 ביום התמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-

צורישידי: 37 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה

משקלה מזרק אחד פספ שבעים שקל בשקל

הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:

38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן-בקר

איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 40 שעיר-עזים

אחד לחטאת: 41 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן שלמיאל בן-צורישידי:

42 ביום הששי נשיא לבני גד אליספ בן-דעואל:

43 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה

מזרק אחד פספ שבעים שקל בשקל הקדש

שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף

אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן-בקר

איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 46 שעיר-עזים

אחד לחטאת: 47 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן אליספ בן-דעואל:

48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-

עמיהוד: 49 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה

משקלה מזרק אחד פספ שבעים שקל בשקל

הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:

50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן-

בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 52 שעיר-עזים

אחד לחטאת: 53 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה

קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-

פדה-צור: 55 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים

ומאה משקלה מזרק אחד פספ שבעים שקל

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה

בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה

קטרת: 57 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד

בן-שנתו לעלה: 58 שעיר-עזים אחד לחטאת:

ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור
בן שדיאור

ביום הזמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן
צורישידי קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פראחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן שלמיאל בן צורישידי

ביום הששי נשיא לבני גד אליספ בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליספ בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדה צור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבוח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל

בן פדה צור
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני קרבנו קערת כסף אחת שלשים

ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה וחמשה זה קרבן אליצור
בן שדיאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמאל בן
צורישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוח
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים וחמשה כבשים בני שנה וחמשה
זה קרבן שלמאל בן צורישדי
ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוח כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים וחמשה כבשים בני שנה וחמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוח
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים וחמשה כבשים בני שנה וחמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנוח כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבוח
השלמים בקר שנים אילם וחמשה עתדים וחמשה
כבשים בני שנה וחמשה זה קרבן גמליאל
בן פדהצור
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירון בן
גדעני קרבנו קערת כסף אחת שלשים

35 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה וחמשה זה קרבן אליצור
בן שדיאור:
36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמאל בן
צורישדי: 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוח:
38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 40 שעיר עזים
אחד לחטאת: 41 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וחמשה
זה קרבן שלמאל בן צורישדי:
42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל:
43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוח: 44 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 46 שעיר עזים אחד
לחטאת: 47 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה וחמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל:
48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד: 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוח:
50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 52 שעיר עזים
אחד לחטאת: 53 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה וחמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד:
54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור: 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנוח: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: 58 שעיר עזים אחד לחטאת: 59 ולזבוח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה וחמשה זה קרבן גמליאל
בן פדהצור:
60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירון בן
גדעני: 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים

ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין
שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אבידן בין גדעני

ביום העשירי נשיא לבנידן אחיעזר בן עמישדי
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בין בקר
איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבו אחיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד
בין שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין
שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן עינן

זאת חנכת המזבח ביום המשיח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרק
כסף שנים עשר כפורת זהב שרתים
עשרה שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים

ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה: 62 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 63 פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד
בין שנתו לעלה: 64 שעיר עזים אחד לחטאת:
65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אבידן בין גדעני:

66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה: 68 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד בין בקר
איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה: 70 שעיר עזים
אחד לחטאת: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבו אחיעזר בן עמישדי:

72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן: 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 75 פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד
בין שנתו לעלה: 76 שעיר עזים אחד לחטאת: 77 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן:

78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן: 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנוחה: 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
81 פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין
שנתו לעלה: 82 שעיר עזים אחד לחטאת: 83 ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן עינן:

84 זאת חנכת המזבח ביום המשיח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרק
כסף שנים עשר כפורת זהב שרתים
עשרה: 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים

וארבע מאות בשקל הקדש כפות זהב שרתים
עשרה מלאות קטרת עשירה עשירה הכף בשקל
הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר
כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר לחטאת וכל בקר זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים
ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנוכת
המזבח אחרי המשח אתו ובבא משה אל אהל
מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו
מעל הכפרת אשר על ארץ העדות מבין שני
הכרבים וידבר אליו
8:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן
ואמר אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל
מול פני המנורה העלה נרתיק באשר צנה יהוה
את משה: 4 וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד
ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנורה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן אל
מול פני המנורה העלה נרתיק באשר צוה יהוה
את משה וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד
ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנורה
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים מתוך
בני ישראל וטהרת אתם וכהתעשה להם
לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער
על כל בשורם וכבסו בגדיהם והטהרו ורקחו
פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני
בן בקר תקח לחטאת והקרבת את הלויים לפני
אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל
והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הלויים והניף אהרן את הלויים
תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבדי
את עבדתי יהוה והלויים יסמכו את ידיהם על
ראש הפרים ועשה את האמור חטאת ואת האמור
עלה ליהוה לכפר על הלויים והעמדת את
הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה
ליהוה והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל
והיו לי הלויים ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את
אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה כי
נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחזרת
פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי
אתם לי כי לי כל בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכני כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי אתם לי ואקח את הלויים תחת כל
בכור בבני ישראל ואתנה את הלויים נתנים לאהרן

7 והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבקר
בבקר בהיטיבו את־הנרות וקטירנה: 8 ובהעלות אהרן
את־הנרות בין הערבים יקטירנה קטורת תמיד
לפני יהוה לדורתכם: 9 לא־תעלו עליו קטורת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו וכפר אהרן
על־קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדורתכם קדש־קדשים
הוא ליהוה:

11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 12 כי תשא את־ראש
בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליתנה בפקד אתם ולא־יהיה בהם גגף בפקד אתם:
13 זהו יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה: 14 כל העבר על־הפקדים מגן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא־ירבה
והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את־תרומת
יהוה לכפר על־נפשתיכם: 16 ולקחת את־כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על־עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על־נפשתיכם:

והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרות יקטירנה ובהעלות אהרן
את הנרות בין הערבים יקטירנה קטורת תמיד
לפני יהוה לדורתכם לא תעלו עליו קטורת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו וכפר אהרן
על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדורתכם קדש קדשים
הוא ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליתנה בפקד אתם ולא יהיה בהם גגף בפקד אתם
זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה כל העבר על הפקדים מבין עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה
והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כדור נחשת
וכנו נחשת לרמזה ונתת אתו בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שמה מים ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד ורחצו מים
ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה
ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
חזק עולם לו ולזרעו לדורותם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים
ראש מר דרור וזמש מאות וקנמן בשם מחציתו
זמשים ומאתים וקנה בשם זמשים ומאתים וקדה
זמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היז ועשית
אתו שמן משחת קדש ורקוז מרקוזת מעשה רקוז
שמן משחת קדש יהיה ומשחת בו את אהל מועד
ואת ארון העדות ואת השלוחן ואת כל כליו ואת
המנרה ואת כליו ואת מזבח הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו וקדשת
אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדשו ואת
אהרן ואת בניו תמשחו וקדשת אתם לכהן לי
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש
יהיה זה לי לדורתכם על בשר אדם לא ייסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש ידנה
לכם איש אשר ירקוז כמהו ואשר יתן ממנו עליו

ונגשו אל המשפט ושיפטו והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע
והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר
ארבעים יבנו לא יסוף פן יסוף להכתו על אלה
מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך לא תחסם שור
בדישו כי ישבו אחים

יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
המת המוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה
לו לאשה ויבמה והיה הבכור אשר תלד יקום
על שם אחיו המת ולא ימוזה שמו מישראל
ואם לא ימפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחיו שם בישראל לא אברה יבמי
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר
לא מפצתי לקחתה ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים ונחלה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה
את בית אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
הנעל כי ינצו אנשים יחדו

איש ואחיו וקרבה אשת האחד להזיל את אישה
מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו וקצתה
את כפה לא תחוס עינך לא

יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה לא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה אבן
שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה
לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהיה
אלהיך נתן לך כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
אלה כל עשה עול

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים אשר קרר בדרך ויזנב בך כל הנחשלים
אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה
בהניח יהוה אלהיך לך מכל איבך מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה וירשתה וישבת בה ולקחת מראשית
כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
שם ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם
ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי
אלה ארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו

13 לא-

יהנה לך בקיסס אבן ואבן גדולה וקטנה: 14 לא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: 15 אבן
שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה
לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהיה
אלהיך נתן לך: 16 כי תועבת יהנה אלהיך כל עשה
אלה כל עשה עול:

17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים: 18 אשר קרר בדרך ויזנב בך כל הנחשלים
אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: 19 והיה
בהניח יהנה אלהיך לך מכל איבך מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד ולא תשאנו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ואל תמותו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מים אשר לא עלה עליה על ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו והכהן ודחף בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמאה הכהן עד הערב והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה וזמאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגזע במת לכול נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ואל יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר בארץ יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כרוי ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא ולא יתחטא

וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: 32 ולא תשאנו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ואל תמותו:

19:1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מים אשר לא עלה עליה על: 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בגדיו והכהן ודחף בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: 8 והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: 10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: 11 הנגע במת לכול נפש אדם וטמא שבעת ימים: 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 פלי הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא יזרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל פלי הבא אל האהל וכל אשר בארץ יטמא שבעת ימים: 15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל פלי הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: 19 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא

וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ
יְהוָה טָמָא מִי־נֹדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמָא הוּא: 21 וְהִיתָה
לָהֶם לַחֲקֵת עוֹלָם וּמִזָּה מִי־הַנֹּדָה יִכָּבֵס בְּגָדָיו
וְהִנֵּגַעַ בְּמִי הַנֹּדָה יִטָּמָא עַד־הָעָרֶב: 22 וְכָל אִשְׁר־
יִגְע־בוֹ הַטָּמָא יִטָּמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעָתָה טָמָא עַד־
הָעָרֶב:

וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ
יְהוָה טָמָא מִי־נֹדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמָא הוּא וְהִיתָה
לָהֶם לַחֲקֵת עוֹלָם וּמִזָּה מִי הַנֹּדָה יִכָּבֵס בְּגָדָיו
וְהִנֵּגַעַ בְּמִי הַנֹּדָה יִטָּמָא עַד־הָעָרֶב וְכָל אִשְׁר־
יִגְע־בוֹ הַטָּמָא יִטָּמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעָתָה טָמָא עַד־
הָעָרֶב
וַיִּבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר צִוְּן בְּחֹדֶשׁ
הָרֵאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ וְתַמַּת שָׁם מוֹרִים
וְתִקְבְּרוּ שָׁם וְלֹא־הָיָה מִיָּם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה
וְעַל אֹהֶרֶן וַיִּרְבֶּה־עַם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
וְלוֹ גִּוְעָנוּ בְּגִיעַ אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלִמָּה הִבֵּאתָם
אֶת־קֹהֶל יְהוָה אֵל־הַמִּדְּבָר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ
וּבְעִירָנוּ וְלִמָּה הֵעֵלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֶתָּנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא־מָקוֹם זֶרַע וְתֹאנָה וְגִפְן
וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לְשָׁתוֹת וַיִּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּא
כְּבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח אֶת־הַמִּטָּה
וְהַקֹּהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ וּדְבַרְתֶּם
אֵל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם
מִיָּם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֵת בְּעִירָם
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ
וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֵל אֵל־פְּנֵי הַסֵּלַע
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שִׁמְעוּ נָא הַמֹּרִים הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה
נֹוֹצֵיא לָכֶם מִיָּם וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־
הַסֵּלַע בַּמִּטָּהוּ פָּעָמִים וַיֵּצְאוּ מִיָּם רַבִּים וְתִשְׁתַּה
הָעֵדָה וּבְעִירָם
יְהוָה אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֹהֶרֶן יַעֲזֹן לֹא־הָאֲמֹלֶתֶם בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִכֹּן לֹא־תֵבִיאֹוֹת
הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם הִמָּה מִי
מְרִיבָה אֲשֶׁר־רַבּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ
בָּם
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים
מִקְדָּשׁ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה־אָמַר אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל
אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־מִצָּאתָנוּ וַיִּרְדּוּ
אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ
לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹא־בִתִּינוּ וְנִצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע־קִלְנוּ
וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצָּאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ
עִיר־קִצֵּה גְבוּלְךָ נִעְבְּרָה נָא בָּאָרֶץ לֹא־נִעְבֹּר
בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם וְלֹא־נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֶלֶךְ לֹא־נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נִעְבֹּר גְּבוּלְךָ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֲדוֹם לֹא־תַעֲבֹר בִּי פֶן־בְּחֹרֵב אֵצִיָּא
לְקִרְאָתְךָ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלָה נִעְלֶה

וַיִּשְׁאַלֵּנוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעֻתָּהּ כָּל־
 כֶּסֶף וְכָל־יָהוּב וַיִּתֵּן יְהוָה אֶרֶץ חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
 גַּם הָאִישׁ מִשֵּׁה גָדוֹל מְאֹד בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי
 עֲבָדֵי פְרֹעֶה וּבְעֵינֵי הָעָם
 וַיֹּאמֶר
 מִשֵּׁה כֹה אָמַר יְהוָה כֹּחַצְתֶּה לִּילָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ
 מִצְרַיִם רַבּוֹת כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר
 פְּרֹעֶה הַיֹּשֵׁב עַל כֶּסֶף עַד בְּכוֹר הַשְּׂפֹחָה אֲשֶׁר
 אֲחֵר הָרְדִים וְכָל בְּכוֹר בַּהֲמָה וְהִיתָה צֶעֱקָרָה
 גְּדֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כִּמְהוּ לֹא נִהְיָתָה
 וְכִמְהוּ לֹא תִסָּף וְלִכָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כָּל־בָּרִי
 לִשְׁנֹו לְמֵאִישׁ וְעַד בַּהֲמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלֹה
 יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל וַיִּרְדּוּ כָל עֲבָדֵיךָ
 אֱלֹהֵי אֱלֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל הָעָם
 אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאֲחֵרֵי כֵן אֲצֵא מֵעַם פְּרֹעֶה
 בְּזוּרֵי אֶף וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשֵּׁה
 לֹא יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרֹעֶה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בָאָרֶץ
 מִצְרַיִם וּמִשֵּׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת כָּל הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה
 לִפְנֵי פְרֹעֶה וַיִּחַזֵּק יְהוָה אֶת לִב פְּרֹעֶה וְלֹא שָׁלַח
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵל מִשֵּׁה וְאֵל אַהֲרֹן בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר
 הַזֹּדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם
 לְחֹדֶשׁ הַשְּׁנָה דִּבְרוּ אֵלָּכֶם עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית־
 אִבְתָּ שֶׁה לְבֵית־וְאִם יִמְעַט הַבֵּית מִהֵיוֹת מִשֵּׁה
 וְלִקְחָהּ הוּא וְשִׁכְנוּ הַקָּרֵב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נִפְשָׁת
 אִישׁ לִפְנֵי אֹכְלוֹ תִכְסּוּ עַל הַשֶּׁה שֶׁה תָּמִים זָכַר
 בְּ-שְׁנֵה יְהִי לָכֶם מִן הַכִּבְשִׁים וּמִן הָעִזִּים תִּקְחוּ
 וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם
 לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשִׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קֹהֶל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
 בֵּין הָעֲרָבִים וְלִקְחוּ מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזֻזוֹת
 וְעַל הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם
 וְאֹכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צֹלִי אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל
 מַרְרִים יֹאכְלוּ אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ זָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל
 בְּמִים כִּי אִם צֹלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כִּיעִי וְעַל קִרְבּוֹ
 וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהִנֵּתוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ וְכֹכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים
 נְעִלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ
 בְּחַפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה וְעִבְרָתִי בָאָרֶץ מִצְרַיִם
 בַּלֵּילָה הַזֶּה וְהִפֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם
 מֵאָדָם וְעַד־בַּהֲמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה
 שְׂפָטִים אֲנִי יְהוָה וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֵת עַל הַבָּתִּים
 אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁם וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵכֶם

..... וְכָל בְּכוֹר בַּהֲמָה: 6 וְהִיתָה צֶעֱקָה

גְּדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כִּמְהוּ לֹא נִהְיָתָה

וְכִמְהוּ לֹא תִסָּף: 7 וְלִכָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ־כָּל־בָּרִי

לִשְׁנֹו לְמֵאִישׁ וְעַד־בַּהֲמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלֹה

יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: 8 וַיִּרְדּוּ כָל־עֲבָדֶיךָ

אֱלֹהֵי אֱלֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם

אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאֲחֵרֵי־כֵן אֲצֵא מֵעַם־פְּרֹעֶה

בְּזוּרֵי־אֶף: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־מִשֵּׁה

לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרֹעֶה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בָאָרֶץ

מִצְרַיִם: 10 וּמִשֵּׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה

לִפְנֵי פְרֹעֶה וַיִּחַזֵּק יְהוָה אֶת־לִב פְּרֹעֶה וְלֹא־שָׁלַח

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם: 12:1 וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֵל־מִשֵּׁה וְאֵל־אַהֲרֹן בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

2 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם

לְחֹדֶשׁ הַשְּׁנָה: 3 דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית־

אִבְתָּ שֶׁה לְבֵית־וְאִם יִמְעַט הַבֵּית מִהֵיוֹת מִשֵּׁה

וְלִקְחָהּ הוּא וְשִׁכְנוּ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נִפְשָׁת

אִישׁ לִפְנֵי אֹכְלוֹ תִכְסּוּ עַל־הַשֶּׁה: 5 שֶׁה תָּמִים זָכַר

בְּ-שְׁנֵה יְהִי לָכֶם מִן־הַכִּבְשִׁים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ:

6 וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם

לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשִׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קֹהֶל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל

בֵּין הָעֲרָבִים: 7 וְלִקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזֻזוֹת

וְעַל־הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

8 וְאֹכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צֹלִי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־

מַרְרִים יֹאכְלוּ: 9 אֵל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ זָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל

בְּמִים כִּי אִם צֹלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כִּירָעִי וְעַל־קִרְבּוֹ:

10 וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנֵּתוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר

בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: 11 וְכֹכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים

נְעִלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ

בְּחַפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה: 12 וְעִבְרָתִי בָאָרֶץ־מִצְרַיִם

בַּלֵּילָה הַזֶּה וְהִפֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם

מֵאָדָם וְעַד־בַּהֲמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה

שְׂפָטִים אֲנִי יְהוָה: 13 וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֵת עַל הַבָּתִּים

אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁם וְרֵאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵכֶם

ולא־יְהיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בְּהִכְתִּי בָאָרֶץ מִצְרַיִם:
 14 וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם לְזִכְרוֹן וְחֻגְתֶּם אֹתוֹ חֹג לַיהוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם תִּקַּח עוֹלָם תִּחְגְּלוּ: 15 שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת
 תֹאכְלוּ אֶדְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבֵּיתְכֶם
 כִּי כָל אֹכֵל חֻמֶּץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
 מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד יוֹם הַשִּׁבְעִי וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשִּׁבְעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מְלֶאכֶה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֶד אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ
 הוּא לַבָּדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם: 17 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצּוֹת לִּי
 בְּעָצְמָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־עַבְדְּכֶם מִמִּצְרַיִם
 מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם תִּקַּח
 עוֹלָם: 18 בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַּה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב
 תֹאכְלוּ מִצֵּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׁרִים לַחֹדֶשׁ
 בְּעָרֵב: 19 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵיתְכֶם כִּי כָל־
 אֹכֵל מִחֻמֶּצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִעַדַּת יִשְׂרָאֵל
 בָּגֵר וּבְאֶזְרוֹ הָאָרֶץ כָּל מוֹחֲמֵצֵת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־
 מוֹשְׁבֵיתְכֶם תֹאכְלוּ מִצּוֹת:

ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים
 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אותו חג ליהוה
 לדורותיכם חקת עולם תחגלו שבעת ימים מצות
 תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם
 כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 מיום הראשון עד יום השביעי וביום הראשון
 מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
 הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי
 בעצם היום הזה הוצאתי את עבדתיכם מארץ
 מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת
 עולם בראשון בארבעה עשר יום לחודש בערב
 תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחודש
 בערב שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל
 אכל מוחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
 בגר ובאזרח הארץ כל מוחמץ לא תאכלו בכל
 מושבתיכם תאכלו מצות

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם
 משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם וישחטו
 הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
 בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות
 מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
 עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
 הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה
 על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם
 לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך
 עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן
 יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת
 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
 לכם ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח
 על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
 ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו
 בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן
 כן עשו ויהי בוצי הלילה ויהוה
 הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה וישב
 על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
 בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
 וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין
 בית אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן
 לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
 ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם לאנכם
 גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי

ולא יהיה בכם נגף למישחית בהכתי בארץ מצרים
 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה
 לדורתיכם חקת עולם תחגו שבעת ימים מצות
 תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם
 כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 מיום הראשון עד יום השביעי וביום הראשון
 מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
 הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי
 בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
 מצרים ושמרתם את היום הזה לדורתיכם חקת
 עולם בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב
 תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחודש
 בערב שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל
 אכל מוזמזת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
 בגר ובאזרח הארץ כל מוזמזת לא תאכלו בכל
 מושבתיכם תאכלו מצות
 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהים
 משיכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושיחטו
 הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
 בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות
 מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתחו
 עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
 הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה
 על הפתח ולא יתן המשוזית לבא אל בתיכם
 לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך
 עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן
 יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת
 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
 לכם ואמרתם זבוח פסח הוא ליהוה אשר פסח
 על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
 ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו
 בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן
 כן עשו ויהי בחדש הלילה ויהורג
 הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
 על כסאו עד בכור השכי אשר בבית הבור וכל
 בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
 וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין
 בית אשר אין שם מת ויקרא למושה ולאהרן
 לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
 ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם
 גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי

.....וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
 הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את המצות כי בעצם
 היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
 מצרים ושמרתם את היום הזה לדורתיכם חקת עולם: 18
 בראשון בארבעה עשר יום לחודש בערב
 תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחודש
 בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל
 אכל מוזמזת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
 בגר ובאזרח הארץ: 20 כל מוזמזת לא תאכלו בכל
 מושבתיכם תאכלו מצות:
 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהים
 משיכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושיחטו
 הפסח: 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
 בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות
 מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתחו
 עד בקר: 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
 הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה
 על הפתח ולא יתן המשוזית לבא אל בתיכם
 לנגף: 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך
 עד עולם: 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן
 יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת:
 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
 לכם: 27 ואמרתם זבוח פסח הוא ליהוה אשר פסח
 על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
 ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו
 בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן
 כן עשו: 29 ויהי בחדש הלילה ויהורג
 הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
 על כסאו עד בכור השכי אשר בבית הבור וכל
 בכור בהמה: 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
 וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין
 בית אשר אין שם מת: 31 ויקרא למושה ולאהרן
 לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
 ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם
 גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי:

33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ
כי אמרו כלנו מתים וישא העם את בצקו טרם יחמץ
משארתם צררת בשמלתם על-שכמם: 35 ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי-כסף וכלי
זהב ושמלת ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים
וישאלום וינצלו את מצרים:

37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות
אלף רגלי הגברים לבד משף: 38 וגם-ערב רב עלה אתם
וצאו ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את-הבצק
אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא
חמץ פי-גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם-צדה לא-עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה:
41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי
בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות יהוה מארץ
מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ
מצרים הוא-הלילה הזה ליהוה שמרים לכל-בני
ישראל לדרתם:

43 ויאמר יהוה אלי-משה ואהרן זאת תקת הפסח
כל-בן-נכר לא-יאכל בו: 44 וכל-עבד איש מקנת-
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא-
יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא-תוציא מן-הבית
מן-הבשר חוצה ושעם לא תשברו-בו: 47 כל-עצת
ישראל יעשו אתו: 48 וכי-יגור אתך גר ועשה פסח
ליהוה המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל-ערל לא יאכל בו: 49 תורה אחת
יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן
כן עשו: 51 ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ
מצרים על-צבאתם:

ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ
כי אמרו כלנו מתים וישא העם את בצקו טרם יחמץ
משארתם צררת בשמלתם על שכמם ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלת ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים
וישאלום וינצלו את מצרים
ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות
אלף רגלי הגברים לבד משף וגם ערב רב עלה אתם
וצאו ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא
חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה והיה
בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ
מצרים ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ
מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני
ישראל לדרתם

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא
יאכל בו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית
מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו כל עדת
ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשה פסח
ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו תורה אחת
יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן
כן עשו ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור
פטור כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי
הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד
הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום אתם
יצאים בחדש האביב והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע
לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה
הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצות וביום
השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
 יהוה לי בצאתי ממצרים והיה לך לאות על ידך
 ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפירכי
 ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים ושמרת את
 החקקה הזאת למועדה מימים ימימה
 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
 נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל פטר
 רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר לך
 הזכרים ליהוה וכל פטר חמר תפדה בשה
 ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך
 תפדה והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
 ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
 עבדים ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
 כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
 בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם
 הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על ידכה
 ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה
 ממצרים ויהי
 בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
 ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן
 ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה ויסב
 אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
 עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את
 עצמות יוסף עמו כי השבע השביע ארץ בני
 ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
 את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכת ויחזו באתם
 בקצה המדבר ויהוה הלך לפנים יומם בעמוד
 ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
 ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם
 ועמוד האש לילה לפני העם
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 וישבו ויחזו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
 לפני בעל צפון נכחו תחזו על הים ואמר פרעה
 לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם
 המדבר וחזקתי את לב פרעה וידף אחריהם
 ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
 אני יהוה ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח
 העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
 מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו
 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש
 מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם
 על כלו ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים

9 והיה לך לאות על ידך
 ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפירכי
 ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: 10 ושמרת את
 החקקה הזאת למועדה מימים ימימה:
 11 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
 נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: 12 והעברת כל פטר
 רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר לך
 הזכרים ליהוה: 13 וכל פטר חמר תפדה בשה
 ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך
 תפדה: 14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
 ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
 עבדים: 15 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
 כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
 בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם
 הזכרים וכל בכור בני אפדה: 16 והיה לאות על ידכה
 ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה
 ממצרים: 17 ויהי
 בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
 ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן
 ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה: 18 ויסב
 אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
 עלו בני ישראל מארץ מצרים: 19 ויקח משה את
 עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני
 ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
 את עצמותי מזה אתכם: 20 ויסעו מסכת ויחזו באתם
 בקצה המדבר: 21 ויהוה הלך לפנים יומם בעמוד
 ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
 ללכת יומם ולילה: 22 לא ימיש עמוד הענן יומם
 ועמוד האש לילה לפני העם:
 14:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל
 וישבו ויחזו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
 לפני בעל צפון נכחו תחזו על הים: 3 ואמר פרעה
 לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם
 המדבר: 4 וחזקתי את לב פרעה וידף אחריהם
 ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
 אני יהוה ויעשו כן: 5 ויגד למלך מצרים כי ברח
 העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
 מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו:
 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: 7 ויקח שש
 מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם
 על כלו: 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים

וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: 9 וירדפו מצרים אחריהם וישלכו אותם חלים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עליהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אליהם: 11 ויאמרו אלי משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר תזל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממדתו במדבר: 13 ויאמר משה אליהם אל תהי' רע' אל תיראו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד-ולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: 15 ויאמר יהוה אלי משה מה תצעק אלי דבר אלי בני ישראל ויסעו: 16 ואמרה ה' אלי משה ונטה את ידו עליהם ויבקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים בפישה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואפבדה בפרעה ובכל חילו ורכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כלהלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה ורכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמת הבקרושקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים וישבו המים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם וישלכו אותם חלים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עליהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אליהם ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר תזל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממדתו במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד-ולם יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אלי בני ישראל ויסעו ואתה הרים את מטך ונטה את ידך על הים ונקעהו ויבאו בני ישראל ברתוך הים ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ורכבו ובפרשיו וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כלהלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה ורכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמת הבקרושקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים וישבו המים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הבאים אחריהם בים לא־ישאר בהם עד־אחד: 29 ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם זרמה מימין ומשמאלם וישעו
יהוה ביום ההוא את ישראל ממצרים וירא ישראל את־מצרים
מת על־שפת הים וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראוהעם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

15:1 אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה ^{סוס} ^{לאמר}
ורכבו רמה בים: 2 עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו ^{אלהי}
אבי ואר־מומנתי: 3 יהנה איש מלחמה יהנה
שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו נרה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים־סוף: 5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו־
אבן: 6 ימינך יהנה נאדרי בים ימינך
יהנה תרעץ אויב: 7 וברב גאונך תהרס
קמיו תשלח תרנגף יאכלמו פקש: 8 ובריות
אפיר גערמו מים נצבו כמו־גד
נזלים קפאו תהמת בלב־ים: 9 אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי: 10 אריק חרבי תורישמו נדי: 10 נשפת
ברוח כסמו גם צללו בעופרת במים
אדירים: 11 מי־כמכה באלם יהנה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשוה
פלא: 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ: 13 נחית
בחסדך עמנו גאלת שמעו עמים רגזו
קדשך: 14 שמעו עמים רגזו
אחז ישרי פלשת: 15 אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב ואתזמו רעד אילי מואב ואתזמו רעד
כל ישרי כנען: 16 תפל עליהם אימתה
נפחד בגדל זרועך ידמו פאבן עד־
יעבר עמך יהנה עד־יעבר עמנו
קנית: 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכן
לשבתך פעלת יהנה מקדש אדני כוננו
נדיה: 18 יהנה ימלך לעלם ועד: 19 כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהנה עלהם את־מי
הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

20 ותקח מרים הנביאה אחות אתרן את־התף בידה ותצאן כל־נשים
אחריה בתפים ובמחלות ותענן להם מרים שירו ליהוה כי־גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים: 22 ניסע משה את־ישראל מים־סוף
וניצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים: 23 ויבאו
מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם על־כן קרא שמה מרה:

הבאים אחריהם בים לא־ישאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם זרמה מימין ומשמאלם וישעו
יהוה ביום ההוא את ישראל ממצרים וירא ישראל את־מצרים
מת על שפת הים וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראוהעם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה ^{סוס} ^{לאמר}
ורכבו רמה בים ^{עזי וזמרת יה ויהי לי}
לישועה ^{זה אלי ואנוהו} ^{אלהי}
אבי ואר־מומנתי: ^{יהוה איש מלחמה יהוה}
שמו: ^{מרכבת פרעה וחילו ירה בים} ^{ומבחר}
שלשיו טבעו בים־סוף: ^{תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו}
אבן: ^{ימינך יהוה נאדרי בכח} ^{ימינך}
יהוה תרעץ אויב: ^{וברב גאונך תהרס}
קמיו: ^{תשלח חרונך יאכלמו כקש} ^{וברוח}
אפיר גערמו מים: ^{נצבו כמו נז}
נזלים: ^{קפאו תהמת בלב ים} ^{אמר}
אויב ארדף אשיג: ^{אחלק שלל תמלאמו}
נפשי: ^{אריק חרבי תורישמו ידי} ^{נשפת}
ברוח כסמו ים: ^{צללו בעופרת במים}
אדירים: ^{מי כמכה באלם יהוה} ^{מי}
כמכה נאדר בקדש: ^{נורא תהלת עשוה}
פלא: ^{נטית ימינך תבלעמו ארץ} ^{נחית}
בחסדך עם זו גאלת: ^{נהלת בעזך אל נור}
קדשך: ^{שמעו עמים ירגזו} ^{חיל}
אחז ישרי פלשת: ^{אז נבהלו ארופי}
אדום: ^{אילי מואב יאחזמו רעד} ^{נמנו}
כרם ישרי כנען: ^{תפל עליהם אימתה}
ופוזז: ^{בגדל זרועך ידמו כאבן} ^{עד}
יעבר עמך יהוה: ^{עז יעבר עם זו}
קנית: ^{תבאמו ותטעמו בהר נחלתך} ^{מכן}
לשבתך פעלת יהוה: ^{מקדש אדני כוננו}
ידיך: ^{יהוה ימלך לעלם ועד} ^{כי}
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים: ^{וישב יהוה עלהם את מי}
הים: ^{ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים}

ותקח מרים הנביאה אחות אתרן את־התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות ותענן להם מרים שירו ליהוה כי־גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים־סוף
וניצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו
מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה

24 וילינו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל-
 יהוה ויורהו יהוה עץ וישלף אל-המים וימתקו
 המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: 26 ויאמר
 אם-שמוע תשמע לקולו יהוה אלהיו והישר בעיניו
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל-
 המצלה אשר שמתי במצרים לא-אשים עליה
 כי אני יהוה רפאך: 27 ויבאו אילמה ושם
 שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחזו שם
 על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
 אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
 עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים
 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר
 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
 בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
 לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית
 את כל הקהל הזה ברעב: 4 ויאמר
 יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
 ויבא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך
 בתורתי אם לא והיה ביום הששי והכינו את אשר
 יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר
 משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
 יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם
 את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יד יהוה
 ונחזו מה כי תלוננו עלינו ויאמר משה בתת יהוה
 לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
 בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו
 ונחזו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה ויאמר
 משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
 קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם והי כדבר
 אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
 והנה כבוד יהוה נראה בעיניו
 וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת
 בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו
 בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
 אלהיכם ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המחנה
 ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה ורתע-
 שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק
 ככפר על הארץ וראו בני ישראל ויאמרו איש אל
 אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם
 הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר
 אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר
 לגלגלית מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו

24 וילינו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל-
 יהוה ויורהו יהוה עץ וישלף אל-המים וימתקו
 המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: 26 ויאמר
 אם-שמוע תשמע לקולו יהוה אלהיו והישר בעיניו
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל-
 המצלה אשר שמתי במצרים לא-אשים עליה
 כי אני יהוה רפאך: 27 ויבאו אילמה ושם
 שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחזו שם
 על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
 אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
 עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים
 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר
 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
 בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
 לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית
 את כל הקהל הזה ברעב: 4 ויאמר
 יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
 ויבא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך
 בתורתי אם לא והיה ביום הששי והכינו את אשר
 יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר
 משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
 יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם
 את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יד יהוה
 ונחזו מה כי תלוננו עלינו ויאמר משה בתת יהוה
 לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
 בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו
 ונחזו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה ויאמר
 משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
 קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם והי כדבר
 אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
 והנה כבוד יהוה נראה בעיניו
 וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת
 בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו
 בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
 אלהיכם ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המחנה
 ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה ורתע-
 שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק
 ככפר על הארץ וראו בני ישראל ויאמרו איש אל
 אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם
 הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר
 אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר
 לגלגלית מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו

והיה לך עבד עולה ואף לאמתך תעשה כן לא יקשה בעיניך בשלוח אתו ופשי מעמך כי משנה שכר שכיר ועבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה כל הבכור אשר יולד בבקר ובצאן הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבקר שורך ולא רגל בכור צאנך לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבח ליהוה אלהיך בשעריך תאכלנו השמא והטהור יחדיו כצבי וכאיל רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו כמים שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה וזבח פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בזמן יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ולא יראה לך שאר בכל גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר גזבח בערב ביום הראשון לבקר לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בופנית בבקר והלכת לאהליך ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסתגרת ירך אשר תתן כאשר יברך יהוה אלהיך ושמחת לפני יהוה אלהיך ובן ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך ושמרת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום

19 כליה בכור אשר יולד בבקר ובצאן הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבקר שורך ולא תגז בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו השמא והטהור יחדיו כצבי וכאיל: 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו כמים: 16:1 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזבח פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בזמן יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: 8 ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסתגרת ירך אשר תתן כאשר יברך יהוה אלהיך: 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: 13 חג הספית תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום

והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג
 ליהנה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה
 יהוה אלהיך בכל-תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אף
 שמח: 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-
 פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות
 ובתג השבועות ובתג הסוכות ולא יראה את-פני
 יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן-לך:

והאלמנה אשר בשעריך שבעת ימים תחג
 ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה
 יהוה אלהיך בכלתבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אף
 שמח שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
 פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות
 ובתג השבועות ובתג הסוכות ולא יראה את פני
 יהוה ריקם איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך שפטים ושטרים
 תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לשפטיך ושפטי את העם משפט צדק לא תטה
 משפט לא תכיר פנים ולא תקח שוחד כהשחז
 יעור עיני זכמים ויסלף דברי צדיקים צדק צדק
 תרדף למען תמיה וירשת את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לא תטע
 לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
 תעשה לך ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה
 אלהיך לא תזבח ליהוה
 אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע
 כי תועבת יהוה אלהיך הוא
 ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
 יהוה אלהיך לעבר בריתו וילך ויעבד אלהים
 אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל
 צבא השמים אשר לא צויתי והגד לך ושמעת
 ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשרתה
 התועבה הזאת בישראל והוצאת את האיש ההוא
 או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
 הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
 באבנים ומתו על פי שנים עדים או שלשה עדים
 יומת המת לא יומת על פי עד אחד יד העדים
 תהיה בבראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה
 ובערת הרע מקרבך
 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין זין
 לזין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת
 ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר
 יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר
 המשפט ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן
 המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
 לעשות ככל אשר יורוך על פי התורה אשר
 יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא
 תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל

ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא
 אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חתן משה
 לפני האלהים ויהי מוחרת וישב משה לשפט את
 העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב
 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
 ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
 אתה יושב לבדך וכל העם ניצב עליך מן הבקר עד
 ערב ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
 אלהים כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטרני בין
 אנשי ובין רעהו והודעתני את חקי האלהים ואת
 דבריהם ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
 אשר אתה עשה לכל תכל גם אתה גם העם הזה
 אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשר
 לבדך עתה שמע בקלי איני צריך ויהי אלהים עמך
 היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה אר
 הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את חקיהם
 ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואר
 המעשה אשר יעשו ואתה תחזה מכל העם אנשי
 חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת
 עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
 ושרי עשרות ושפטן את העם בכל עת והיה כל
 הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
 הם והקל מעליך ונשאו אתך אם את הדבר הזה
 תעשה וצוך אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה
 על מקמו יבא בשלום וישמע משה לקול חתנו
 ויעש כל אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל מכל
 ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים
 שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטן
 את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל
 משה וכל הדבר הקטן ישפטוהם וישלח משה
 את חתנו וילך לו אל ארצו
 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו
 מדבר סיני ויחננו במדבר ויחזן שם ישראל נגד
 ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה
 מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
 ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
 אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי וערתי
 אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי
 והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ
 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
 הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה

ו..... ילך לו אל-ארצו:

19:1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים ויבאו
 מדבר סיני ויחננו במדבר ויחזן שם ישראל נגד
 ההר: 3 ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו יהוה
 מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
 ישראל: 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
 אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: 5 ועתה
 אם-שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי
 והייתם לי סגלה מפלג-עמים פיי-לי פלג-ארץ:
 6 ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
 הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל: 7 ויבא משה

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם וַיֹּדְדוּ
וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִשֵּׁה אֲתִדְבָּרִי
הָעָם אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי
בָּא אֵלֶיךָ בַּעֲבַד הַעֲנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי
עֲמֹךְ וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לַעֲוֹלָם וַיְגַד מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי
הָעָם אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם
וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַּסוּ שַׂמְלֹתָם וְהָיוּ נֹכְחִים
לַיהוָה הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִי
כָּל־הָעָם עַל הַר סִינַי וְהִגַּבְלַת אֶת־רַחֲמֵי סִבִּיב
לֵאמֹר הַשְׁמֹרוּ לָכֶם עֲלֹת בָּהָר וְנִגַּע בַּקֶּצֶהוּ כָּל־
הַנֶּגַע בָּהָר מוֹת יוֹמָת לֹא תִגַּע בּוֹ יֵד כִּי סָקוֹל יִסְקַל
אִוִּירָה יִירָה אִם בַּהֲמָה אִם אִישׁ לֹא יִזְחֶה בַּמִּשְׁךְ
הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶת־
הָעָם וַיְקַדְּשׁ אֶת־הָעָם וַיַּכְבִּסוּ שַׂמְלֹתָם וַיֹּאמֶר
אֶל הָעָם הָיוּ נֹכְחִים לַשְּׁלִשִׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־
אִשָּׁה וְיִהְיִיבֹיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיִית הַבִּקְרָה וְיִהְיִי קִלְת
וּבִרְקִים וְעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקַל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד
וַיִּזְרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמּוֹחֶזָה וַיִּצָּא מֹשֶׁה אֶת־
הָעָם לִקְרֹאֹת הָאֱלֹהִים מִן־הַמּוֹחֶזָה וַיִּרְגִּזֻּבּוּ
בַּתַּחֲתִית הָהָר וְהָרָה סִינַי עָשָׂן כָּלוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד
עֲלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׂנוּ כַּעֲשֹׂן הַכֶּבֶשׂ וַיִּחוּד
כָּל הָהָר מְאֹד וְיִהְיִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וּחֲזָק מְאֹד־
מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָרָה
סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וַיַּעַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם
פֶּן־יִהְיֶה־סוֹ אֶל־יְהוָה לְרֹאשׁוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רֹב וְגַם
הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרָץ בָּהֶם
יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת
אֶל־הָרָה סִינַי כִּי אַתָּה הִעֲדָתָה בְּנוֹ לֵאמֹר הִגַּבְלָת אֶת־
הָהָר וְקִדַּשְׁתָּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ יְהוָה לֵךְ רֵד וְעַל־יְדֵי
אַתָּה וְאַהֲרֹן עֲמֹךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהֹרָסוּ
לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָצוּ בָּם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶת־הָעָם
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר אֲנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי רֹא
תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאֲרֶץ לֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קָנָא פֶקֶד עֹון אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלִשִׁים
וְעַל רַבְעִים לִשְׁנֵי עֶשְׂרֵי חֹסֶד לְאֵלִים לְאֹהֲבֵי

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 8 וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם וַיִּתְּנוּ
וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִשֵּׁה אֲתִדְבָּרִי
הָעָם אֶל־יְהוָה: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי
בָּא אֵלֶיךָ בַּעֲבַד הַעֲנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי
עֲמֹךְ וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לַעֲוֹלָם וַיְגַד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי
הָעָם אֶל־יְהוָה: 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם
וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַּסוּ שַׂמְלֹתָם: 11 וְהָיוּ נֹכְחִים
לַיהוָה הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִי
כָּל־הָעָם עַל־הָרָה סִינַי: 12 וְהִגַּבְלַת אֶת־הָעָם סִבִּיב
לֵאמֹר הַשְׁמֹרוּ לָכֶם עֲלֹת בָּהָר וְנִגַּע בַּקֶּצֶהוּ כָּל־
הַנֶּגַע בָּהָר מוֹת יוֹמָת: 13 לֹא־תִגַּע בּוֹ יֵד כִּי־סָקוֹל יִסְקַל
אִוִּירָה יִירָה אִם־בַּהֲמָה אִם־אִישׁ לֹא יִתְּחֶה בַּמִּשְׁךְ
הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בָהָר: 14 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶת־
הָעָם וַיְקַדְּשׁ אֶת־הָעָם וַיַּכְבִּסוּ שַׂמְלֹתָם: 15 וַיֹּאמֶר
אֶל־הָעָם הָיוּ נֹכְחִים לַשְּׁלִשִׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־
אִשָּׁה: 16 וְיִהְיִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיִית הַבִּקְרָה וְיִהְיִי קִלְת
וּבִרְקִים וְעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקַל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד
וַיִּתְּרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמּוֹחֶזָה: 17 וַיִּצָּא מֹשֶׁה אֶת־
הָעָם לִקְרֹאֹת הָאֱלֹהִים מִן־הַמּוֹחֶזָה וַיִּתְּנֻבּוּ
בַּתַּחֲתִית הָהָר: 18 וְהָרָה סִינַי עָשָׂן כָּלוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד
עֲלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׂנוּ כַּעֲשֹׂן הַכֶּבֶשׂ וַיִּתְּרַד
כָּל־הָהָר מְאֹד: 19 וְיִהְיִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד
מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: 20 וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָרָה
סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וַיַּעַל מֹשֶׁה: 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם
פֶּן־יִהְיֶה־סוֹ אֶל־יְהוָה לְרֹאשׁוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רֹב:
22 וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרָץ
בָּהֶם יְהוָה: 23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל
הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָרָה סִינַי כִּי־אַתָּה הִעֲדָתָה
בְּנוֹ לֵאמֹר הִגַּבְלָת אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתָּ: 24 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה לֵךְ רֵד וְעַל־יְדֵי אַתָּה וְאַהֲרֹן עֲמֹךְ
וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהֹרָסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה
פֶּן־יִפְרָצוּ־בָם: 25 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים: 20:1 וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: 2 אֲנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים: 3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי: 4 לֹא־
תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאֲרֶץ: 5 לֹא־
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קָנָא פֶקֶד עֹון אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלִשִׁים
וְעַל־רַבְעִים לִשְׁנֵי עֶשְׂרֵי חֹסֶד לְאֵלִים לְאֹהֲבֵי

ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את-
שם-יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
אשר-ישא את-שמו לשוא:
8 זכור את-יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד
ועשית ית כל-מלאכתך: 10 ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובהמה
עבדך ובאמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך:
11 כי ששת-ימים עשה יהוה את-השמים ואת-
הארץ את-הים ואת כל אשר-בם וינח ביום
השביעי על-כף ברכ יהוה את-יום השבת
ויקדשהו: 12 כבד את-אביך ואת-אמך
למען יצרכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך: 13 לא תרצח
תנאף לא תגנב
תענה ברעך עד שקר
תחמד בית רעך
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו
וכל אשר לרעך
וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
מרזק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ויאמר משה
אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו: 18 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל-
הערפל אשר-שם האלהים: 19 ויאמר
יהוה אל-משה כה תאמר אל-בני ישראל אתם ראיתם
כי מן השמים דברתי עמכם לא תעשו אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח אדמו:
תעשה לי זבוח עליו את עלתך ואת שלמך
את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתך: 22 ואם-מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אותה גזית כי חרבן הנפרד
עליה ותחללה ולא תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו
ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו
והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי:

ולשמרי מצותי
שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
אשר ישא את שמו לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהמה
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום
השביעי על כף ברכ יהוה את יום השבת
ויקדשהו
כבד את אבין ואת אמך
למען יצרכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך
לא תרצח
לא תגנב
לא תענה ברעך עד שקר
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו
וכל אשר לרעך
וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
מרזק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ויאמר משה
אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל
הערפל אשר שם האלהים ויאמר
אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם
כי מן השמים דברתי עמכם לא תעשו אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח אדמו:
תעשה לי זבוח עליו את עלתך ואת שלמך
את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתך
ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אותה גזית כי חרבן הנפרד
עליה ותחללה ולא תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו
ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו
והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי

Other readings from BaMidbar Pinchas 28:16 – 30:1

The following festivals all use this section of the Torah, the images and text of which is on the next three pages.

- Pesach 1 (2nd reading) – Pinchas 28:16 – 25
- Pesach interim shabbat (2nd reading) – Pinchas 28:19 – 25
- Pesach 8 (2nd reading) Pinchas 28:19 – 25
- Shavuot 1 (2nd reading) – Pinchas 28:26 – 31
- RH1 (2nd reading) – Pinchas 29:1 - 6
- RH2 (2nd reading) – Pinchas 29:1 – 6
- YK morning (2nd reading) – Pinchas 29:7 – 11
- Succot 1 (2nd reading) – Pinchas 29:12 – 16
- Succot interim shabbat (2nd reading) – Pinchas 29:17 – 22
- Simcha Torah (3rd reading) – Pinchas 29:35 – 30:1

28:1 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי גִיחִי
תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ: 3 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם
שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָמִיד: 4 אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּקָּר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:
5 וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כֹּתִית רְבִיעֶת הֶהָיִן: 6 עֹלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּקֶרֶסֶן סִינִי
לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד גֹּסֶד שֶׁכֶר לַיהוָה: 8 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָה הַבָּקָר וְכַנְסֹכּוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
9 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֲשָׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: 10 עֹלֹת שַׁבָּת
בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ
11 וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּגִי־
בָּקָר שְׁנֵים־עָרֹב אֶחָד כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה שְׁבַע־
תְּמִימִם: 12 וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֶלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: 13 וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה גִיחִי
נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: 14 וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הֶהָיִן יִהְיֶה לֶפָר
וּשְׁלִישִׁת הֶהָיִן לְאֵיל וּרְבִיעֶת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ גִּיחִי
זֹאת עֹלֹת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה וּשְׁעִיר
עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: 16 וּבְחֲדָשׁ הָרֵאשִׁון
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ פֶּסַח לַיהוָה: 17 וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה חֹג שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל:
18 בְּיוֹם הָרֵאשִׁון מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מַלְאכַת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: 19 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּגִי־בָּקָר שְׁנֵים־עָרֹב אֶחָד וּשְׁבַע־כִּבְשִׁים בְּגִי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: 20 וּמִנְחָתָם סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל
תַּעֲשׂוּ: 21 עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשַׁבַּעַת הַכִּבְשִׁים וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם: 23 מִלֵּבַד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֹלָה: 24 כֹּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שְׁבַעַת יָמִים לָחֶם אִשָּׁה
גִּיחִי־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: 25 וּבְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מַלְאכַת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: 26 וּבְיוֹם הַכּוֹרִים
בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשַׁבְּעֵתֵיכֶם
מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מַלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחַ
תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם
שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָמִיד אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבָּקָר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כֹּתִית רְבִיעֶת הֶהָיִן עֹלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּקֶרֶסֶן סִינִי
לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָה הַבָּקָר וְכַנְסֹכּוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֲשָׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ עֹלֹת שַׁבָּת
בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ
וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּגִי־
בָּקָר שְׁנֵים־עָרֹב וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה שְׁבַע־
תְּמִימִם וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֶלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ
נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הֶהָיִן יִהְיֶה לֶפָר
וּשְׁלִישִׁת הֶהָיִן לְאֵיל וּרְבִיעֶת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ יִיץ
זֹאת עֹלֹת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה וּשְׁעִיר
עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ וּבְחֲדָשׁ הָרֵאשִׁון
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ פֶּסַח לַיהוָה וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה חֹג שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל
בְּיוֹם הָרֵאשִׁון מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מַלְאכַת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּגִי־בָּקָר שְׁנֵים־עָרֹב וְאֵיל אֶחָד וּשְׁבַע־כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם וּמִנְחָתָם סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל
תַּעֲשׂוּ עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשַׁבַּעַת הַכִּבְשִׁים וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם מִלֵּבַד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֹלָה כֹּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שְׁבַעַת יָמִים לָחֶם אִשָּׁה
גִּיחִי־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ וּבְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מַלְאכַת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וּבְיוֹם הַכּוֹרִים
בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשַׁבְּעֵתֵיכֶם
מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מַלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ

27 והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בוגי בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בוגי שנה: 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשירי לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנוחתו תעשיתם ונסכיחם

1:29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: 2 ונעשיתם עלה לריח ניחוח ליהוה פר בוגי בקר אחד איל אחד כבשים בוגי שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד וזמאת לכפר עליכם מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנוחתה ונסכיחם כמשפטם לריח ניחוח אשה ליהוה: 7 ובצשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ונעשיתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ביום ניחוח פר בוגי בקר אחד איל אחד כבשים בוגי-שנה שבעה תמימים יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל האחד: 10 עשרון עשירי לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 שעיר-עזים אחד וזמאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ונסכיחם: 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחתגתם חג ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ביום ניחוח פרים בוגי-בקר שני עשר אילים שנים כבשים בוגי-שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים לאיל האחד לשני האילים ועשרון עשירי לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר עזים אחד וזמאת מלבד עלת התמיד ומנוחתה ונסכיחם וביום השני פרים בוגי בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בוגי שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיחם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד וזמאת מלבד עלת התמיד

והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בוגי בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בוגי שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשירי לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנוחתו תעשיתם ונסכיחם

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחוח ליהוה פר בוגי בקר אחד איל אחד כבשים בוגי שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד וזמאת לכפר עליכם מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנוחתה ונסכיחם כמשפטם לריח ניחוח אשה ליהוה

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועשיתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחוח פר בוגי בקר אחד איל אחד כבשים בוגי שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל האחד עשרון עשירי לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד וזמאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנוחתה ונסכיחם

ועשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחתגתם חג ליהוה שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליהוה פרים בוגי בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בוגי שנה ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים לאיל האחד לשני האילים ועשרון עשירי לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר עזים אחד וזמאת מלבד עלת התמיד ומנוחתה ונסכיחם וביום השני פרים בוגי בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בוגי שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיחם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד וזמאת מלבד עלת התמיד

ומנחתה ונסכיהם: 20 וביום

השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימם: 21 ומנחתם ונסכיהם

לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:

22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה

ונסכה: 23 וביום הרביעי פרים עשרה

אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר

תמימם: 24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים

במספרם כמשפט: 25 ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת

התמיד מנחתה ונסכה: 26 וביום

החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-

שנה ארבעה עשר תמימם: 27 ומנחתם ונסכיהם

לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:

28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה

ונסכה: 29 וביום הששי פרים שמונה

אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר

תמימם: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים

במספרם כמשפט: 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת

התמיד מנחתה ונסכיה: 32 וביום

השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני-

שנה ארבעה עשר תמימם: 33 ומנחתם ונסכיהם

לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:

34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה

ונסכה: 35 ביום השמיני עצרת תהיה

לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: 36 והקרבנותם

עלה אשה בים גיחל ליהוה פר אחד איל אחד

כבשים בני-שנה שבעה תמימם: 37 מנחתם ונסכיהם

לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: 38 ושעיר

חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:

39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם

ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנסכיהם

ולשלמיכם: 30:1 ויאמר משה אל-בני ישראל

ככל אשר-צוה יהוה את-משה:

ומנחתה ונסכיהם
וביום

השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה

וביום הרביעי פרים עשרה
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה

וביום הששי פרים שמונה
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכיה

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה

ביום השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנותם
עלה אשה ריח ניחוח ליהוה פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה
אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנסכיהם
ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש בי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
גפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה
ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה ושמע אביה את נדרה ואסרה
אשר אסרה על נפשה והזריש לה אביה וקמו
כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה